

Sygn. akt III K 47/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lipca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSO Sławomir Cyniak

Ławnicy Piotr Wężyk, Mariusz Zasepa

Protokolant Magdalena Mazurkiewicz

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w P. Piotra Grochulskiego

po rozpoznaniu w dniach 14.06.2013r. i 01.07.2013r.

sprawy

1. **J. B.**

syna M. i Z. z domu D.

urodzonego dnia (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 01 sierpnia 2012r. w m. W. gm. P. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z Ł. M. dokonał rozboju na osobie W. L. w ten sposób, że pod pozorem kupna samochodu osobowego marki V. (...) nr rej. (...) spotkał się z pokrzywdzonym na drodze wiodącej przez las, wsiadł do samochodu a następnie w trakcie jazdy zagroził pokrzywdzonemu użyciem trzymanym w dłoni niekompletnym pistoletem pneumatycznym W. kaliber 4.5 mm z nabojem gazowym przystawiając go do głowy, nakazał zatrzymanie pojazdu, wyjście do lasu gdzie przywiązał pokrzywdzonego plastikowymi opaskami samozaciskowymi do drzewa, po czym dokonał kradzieży pojazdu, telefonu N. (...), 5 sztuk płyt CD z utworami muzycznymi oraz anteny CB wszystko o łącznej wartości 11 450 zł

tj. o czyn z art. 280§ 1 kk

II. w dniu 28 sierpnia 2012r. w m. O. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z Ł. M. i S. Z. (1) dokonał rozboju na osobie W. K. (1) w ten sposób, że pod pozorem kupna samochodu osobowego marki S. (...) nr rej. (...) spotkał się z pokrzywdzonym na drodze wiodącej przez las, wsiadł do samochodu a następnie w trakcie jazdy zagroził pokrzywdzonemu użyciem trzymanym w dłoni niekompletnym pistoletem pneumatycznym W. kaliber 4.5 mm z nabojem gazowym przystawiając go do głowy, nakazał zatrzymanie pojazdu, wyjście do lasu gdzie przywiązał pokrzywdzonego plastikowymi opaskami samozaciskowymi do drzewa, po czym dokonał kradzieży pojazdu, telefonu N. (...), CB radia z anteną o łącznej wartości 15 000 zł

tj. o czyn z art. 280§ 1 kk

III. w dniu 07 września 2012r. około godziny 21. 20 w m. U. gm. S. woj (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z Ł. M. i S. Z. (2) dokonał rozboju na osobie M. D. w ten sposób, że pod pozorem zakupu samochodu osobowego marki A. (...) nr rej. (...) spotkał się z pokrzywdzonym w P. przy ul. (...) na terenie Stacji Paliw (...), a następnie udał się z pokrzywdzonym drogą krajową nr (...) w kierunku m. U. gdzie przy ul. (...), w trakcie jazdy, zagroził pokrzywdzonemu użyciem trzymanym w dłoni niekompletnym metalowym pistoletem

pneumatycznym W. kaliber 4.5 mm z nabojem gazowym przystawiając go do karku, następnie posługując się nim jak niebezpiecznym narzędziem bijąc nim po głowie i grożąc pozbawieniem życia pokrzywdzonemu oraz członkom jego rodziny, po czym dokonał kradzieży pojazdu wartości 150.000 złotych, portfela wraz z dowodem osobistym, prawem jazdy, dowodem rejestracyjnym M. D., kartą bankomatową banku (...) należącą do M. W. (1), pieniędzmi w kwocie 1000 złotych, w następstwie czego pokrzywdzony doznał stłuczenia nosa z podejrzeniem jego złamania i zasinieniami nosa, oraz wtórnymi zasinieniami obu oczodołów, wykruszenia krawędzi siecznej zęba dolnego 3 -, złamania kości jarzmowej lewej z żywą bolesnością, rany tłuczonej długości 5 cm we włosach nad czołem, drobnej niekształtnej rany na szczycie głowy, rany tłuczonej potylicy po stronie lewej długości 1,5 cm, rany tłuczonej o typie oderwania całego płątka małżowiny usznej lewej oraz drobnych zranień wyższych części małżowiny, stłuczenia i otarcia skóry bocznej powierzchni kolana prawego, stłuczenia pleców co naruszyło czynności narządów ciała na czas powyżej siedmiu dni, czym działał na szkodę M. D. i M. W. (2)

tj. o czyn z art 280 § 2 kk w zb. z art 157 § 1 kk w zb. z art 275 § 1 kk w zb. z art 278 § 5 kk w zw. z art 11 § 2 kk

2. S. B.

syna A. i H. z domu K.

urodzonego dnia (...) w Ł.,

oskarżonego o to, że:

IV. w dniu 28 sierpnia 2012r. w m. O. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z J. B. i Ł. M. dokonał rozboju na osobie W. K. (1) w ten sposób, że pod pozorem kupna samochodu osobowego marki S. (...) nr rej. (...) spotkał się z pokrzywdzonym na drodze wiodącej przez las, wszedł do samochodu a następnie w trakcie jazdy J. B. zagroził pokrzywdzonemu użyciem trzymanym w dłoni niekompletnym pistoletem pneumatycznym W. kaliber 4.5 mm z nabojem gazowym przystawiając go do głowy, nakazał zatrzymanie pojazdu, wyjście do lasu gdzie przywiązali pokrzywdzonego plastikowymi opaskami samozaciskowymi do drzewa, po czym dokonał kradzieży pojazdu, telefonu N. (...), CB radia z anteną o łącznej wartości 15 000 zł, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za podobne przestępstwo umyślne

tj. o czyn z art 280 § 1 kk w zw. z art. 64§1 kk

V. w dniu 07 września 2012r około godziny 21. 20 w m. U. gm. S. woj (...) działając W celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z J. B. i Ł. M. dokonał rozboju na osobie M. D. w ten sposób, że pod pozorem zakupu samochodu osobowego marki A. (...) nr rej. (...) spotkał się z pokrzywdzonym w P. przy ul. (...) na terenie Stacji Paliw (...), a następnie udał się z pokrzywdzonym drogą krajową nr (...) w kierunku m. U. gdzie przy ul. (...), w trakcie jazdy, J. B. zagroził pokrzywdzonemu użyciem trzymanym w dłoni niekompletnym metalowym pistoletem pneumatycznym W. kaliber 4.5 mm z nabojem gazowym przystawiając go do karku, następnie posługując się nim jak niebezpiecznym narzędziem bijąc nim po głowie i grożąc pozbawieniem życia pokrzywdzonemu oraz członkom jego rodziny, po czym dokonał kradzieży pojazdu wartości 150.000 złotych, portfela wraz z dowodem osobistym, prawem jazdy, dowodem rejestracyjnym M. D., kartą bankomatową banku (...) należącą do M. W. (1), pieniędzmi w kwocie 1000 złotych, w następstwie czego pokrzywdzony doznał stłuczenia nosa z podejrzeniem jego złamania i zasinieniami nosa, oraz wtórnymi zasinieniami obu oczodołów, wykruszenia krawędzi siecznej zęba dolnego 3 -, złamania kości jarzmowej lewej z żywą bolesnością, rany tłuczonej długości 5 cm we włosach nad czołem, drobnej niekształtnej rany na szczycie głowy, rany tłuczonej potylicy po stronie lewej długości 1,5 cm, rany tłuczonej o typie oderwania całego płątka małżowiny usznej lewej oraz drobnych zranień wyższych części małżowiny, stłuczenia i otarcia skóry bocznej powierzchni kolana prawego, stłuczenia pleców co naruszyło czynności narządów ciała na czas powyżej siedmiu dni,

czym działał na szkodę M. D. i M. W. (2), przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za podobne przestępstwo umyślne

tj. o czyn z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64§ 1 kk

3. **Ł. M.**

syna Z. i E. z domu W.

urodzonego dnia (...) w Z.

oskarżonego o to, że:

VI. w dniu 01 sierpnia 2012r. w m. W. gm. P. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z J. B. dokonał rozboju na osobie W. L. w ten sposób, że pod pozorem kupna samochodu osobowego marki V (...) nr rej. (...) spotkał się z pokrzywdzonym na drodze wiodącej przez las, wsiadł do samochodu a następnie w trakcie jazdy J. B. zagroził pokrzywdzonemu użyciem trzymanym w dłoni niekompletnym pistoletem pneumatycznym W. kaliber 4.5 mm z nabojem gazowym przystawiając go do głowy, nakazał zatrzymanie pojazdu, wyjście do lasu gdzie przywiązali pokrzywdzonego plastikowymi opaskami samozaciskowymi do drzewa, po czym dokonał kradzieży pojazdu, telefonu N. (...), 5 sztuk płyt CD z utworami muzycznymi oraz anteny CB wszystko o łącznej wartości 11 450 zł

tj. o czyn z art. 280§ 1 kk

VII. w dniu 28 sierpnia 2012r. w m. O. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z J. B. i S. Z. (1) dokonał rozboju na osobie W. K. (1) w ten sposób, że pod pozorem kupna samochodu osobowego marki S. (...) nr rej. (...) spotkał się z pokrzywdzonym na drodze wiodącej przez las, wsiadł do samochodu a następnie w trakcie jazdy J. B. zagroził pokrzywdzonemu użyciem trzymanym w dłoni niekompletnym pistoletem pneumatycznym W. kaliber 4.5 mm z nabojem gazowym przystawiając go do głowy, nakazał zatrzymanie pojazdu, wyjście do lasu gdzie przywiązali pokrzywdzonego plastikowymi opaskami samozaciskowymi do drzewa, po czym dokonał kradzieży pojazdu, telefonu N. (...), CB radia z anteną o łącznej wartości 15 000 zł

tj. o czyn z art. 280§ 1 kk

VIII. w dniu 07 września 2012r około godziny 21. 20 w m. U. gm. S. woj (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z J. B. i S. Z. (2) dokonał rozboju na osobie M. D. w ten sposób, że pod pozorem zakupu samochodu osobowego marki A. (...) nr rej. (...) spotkał się z pokrzywdzonym w P. przy ul. (...) na terenie Stacji Paliw (...), a następnie udał się z pokrzywdzonym drogą krajową nr (...) w kierunku m. U. gdzie przy ul. (...), w trakcie jazdy, J. B. zagroził pokrzywdzonemu użyciem trzymanym w dłoni niekompletnym metalowym pistoletem pneumatycznym W. kaliber 4.5 mm z nabojem gazowym przystawiając go do karku, następnie posługując się nim jak niebezpiecznym narzędziem bijąc nim po głowie i grożąc pozbawieniem życia pokrzywdzonemu oraz członkom jego rodziny, po czym dokonał kradzieży pojazdu wartości 150.000 złotych, portfela wraz z dowodem osobistym, prawem jazdy, dowodem rejestracyjnym M. D., kartą bankomatową banku (...) należącą do M. W. (1), pieniędzmi w kwocie 1000 złotych, w następstwie czego pokrzywdzony doznał stłuczenia nosa z podejrzeniem jego złamania i zasinieniami nosa, oraz wtórnymi zsinieniami obu oczodołów, wykruszenia krawędzi siecznej zęba dolnego 3 -, złamania kości jarzmowej lewej z żywą bolesnością, rany tłuczonej długości 5 cm we włosach nad czołem, drobnej niekształtnej rany na szczycie głowy, rany tłuczonej potylicy po stronie lewej długości 1,5 cm, rany tłuczonej o typie oderwania całego płatka małżowiny usznej lewej oraz drobnych zranień wyższych części małżowiny, stłuczenia i otarcia skóry bocznej powierzchni kolana prawego, stłuczenia pleców co naruszyło **czynności** narządów ciała na czas powyżej siedmiu dni, czym działał na szkodę M. D. i M. W. (2)

tj. o czyn z art. 280 § 1 kk

4. **P. S. (1) z domu K.**

syna A. i M. z domu G.

urodzonego dnia (...) we W.

oskarżonego o to, że:

IX. w okresie od dnia 08 stycznia 2012rr. do dnia 24 sierpnia 2012r. w W. woj. (...), działając w celu przestępczego wprowadzenia do obiegu pochodzącego z przestępstwa samochodu osobowego m-ki S. (...) nr rej. (...), dokonał usunięcia fragmentu nadwozia z numerem identyfikacyjnym VIN z samochodu osobowego m-ki S. (...) nr rej. (...) po Czym numer ten wraz z dokumentami, tablicami rejestracyjnymi oraz innymi podzespołami przekazał J. B.

tj. o czyn z art. 306 kk

5. D. Ś.

syna W. i T. z domu P.

urodzonego dnia (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

X. na początku września 2012r. w Ł. nakłaniał J. B. do dokonania zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego m-ki A. (...) z silnikiem wysokoprężnym, znajdującego się w okolicy P., oferowanego do sprzedaży za pośrednictwem serwisu aukcyjnego (...), zobowiązując się jednocześnie do kupienia od J. B. **tego pojazdu za kwotę 10 000 zł, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za podobne przestępstwo umyślne**

tj. o czyn z art. 18§2 kk w zw. z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

o r z e k a:

1. oskarżonego J. B. uznaje za winnego popełnienia przestępstw opisanych w pkt. I i II aktu oskarżenia z tą zmianą, że z opisu czynu z pkt. II eliminuje współdziałanie z S. Z. (2), zaś w czynie z pkt. I przyjmuje, że do spotkania z pokrzywdzonym W. L. doszło przy drodze w miejscowości W., zaś łączna wartość zagarniętego mienia wyniosła 11200 zł, w czynie z pkt. II przyjmuje, że do spotkania z pokrzywdzonym W. K. (1) doszło przy ulicy (...) w O., wypełniających dyspozycję art. 280§1 kk i przy przyjęciu wystąpienia ciągu przestępstw określonego w art. 91§1 kk, na podstawie art. 280§1 kk, art. 33§2 kk i art. 91§1 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 (sto) stawek dziennych grzywny przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 15 (piętnastu) złotych,

2. oskarżonego J. B. w miejsce zarzucanego mu przestępstwa opisanego w pkt. III aktu oskarżenia uznaje za winnego tego, że w dniu 7 września w miejscowości U., gm S., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z Ł. M. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dokonał rozboju na osobie M. D. w ten sposób, że pod pozorem zakupu samochodu osobowego marki A. (...) nr rej. (...)spotkał się z pokrzywdzonym w P. przy ul. (...) na terenie stacji paliw (...), a następnie udał się z pokrzywdzonym drogą krajową nr (...) w kierunku m. U. gdzie w trakcie jazdy groził pokrzywdzonemu pozbawieniem życia trzymanym w dłoni niekompletnym pistoletem pneumatycznym marki W. kaliber 4,5 mm z nabojem gazowym przystawiając go do karku, a następnie wobec podjętej ucieczki przez M. D. groził pozbawieniem życia żony pokrzywdzonego oraz przekraczając granice porozumienia posłużył się pistoletem jak innym niebezpiecznym narzędziem w sposób bezpośrednio zagrażający życiu bijąc pokrzywdzonego po głowie, po czym zabrał w/w samochód z portfelem z pieniędzmi w kwocie 1000 zł wraz z dowodem osobistym, prawem jazdy, dowodem rejestracyjnym wystawionych na M. D. oraz kartą bankomatową banku (...) należąca do M. W. (2), o łącznej wartości 141.000 zł, przy czym pokrzywdzony M. D. doznał stłuczenia i zasinienia nosa z wtórnymi zasinieniami obu oczodołów, wykruszenia krawędzi siecznej zęba dolnego 3-, złamania kości jarzmowej lewej, rany tłuczonej długości 5 cm we włosach nad czołem, drobnej, niekształtnej rany na szczycie głowy, rany tłuczonej potylicy po stronie

lewej, rany tłuczonej o typie oderwania całego płatka małżowiny usznej lewej oraz drobne zranienia wyższych części małżowiny, stłuczenia i otarcia skóry bocznej powierzchni kolana prawego oraz stłuczenia pleców, bez widocznych śladów urazów, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni, tj. popełnienia przestępstwa z art. 280§2 kk w zb. z art. 157§1 kk w zb. z art. 275§1 kk w zb. z art. 278§5 kk w zw. z art. 11§2 kk i za to na podstawie art. 280§2 kk, art. 11§3 kk, art. 33§2 kk wymierza mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności oraz 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 15 (piętnastu) złotych,

3. na podstawie art. 85 kk, art. 86§1 kk i art. 91§2 kk wymierza oskarżonemu J. B. kary łączne 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 15 (piętnastu) złotych,

4. oskarżonego Ł. M. uznaje za winnego popełnienia przestępstw opisanych w pkt. VI, VII i VIII aktu oskarżenia z tą zmianą, że z opisu czynu z pkt. VII i VIII eliminuje współdziałanie z S. Z. (2), zaś w czynie z pkt. VI przyjmuje, że do spotkania z pokrzywdzonym W. L. doszło przy drodze w miejscowości W., zaś w czynie z pkt. VII przyjmuje, że do spotkania z pokrzywdzonym W. K. (1) doszło przy ulicy (...) w O., natomiast w opisie czynu z pkt. VIII przyjmuje, że łączna wartość skradzionego mienia wyniosła 141.000 zł, zaś skradziona karta bankomatowa należała do M. W. (2), a z pokrzywdzonym M. D. udał się J. B., który w trakcie jazdy groził pokrzywdzonemu pozbawieniem życia trzymanym w dłoni niekompletnym pistoletem pneumatycznym marki W. kaliber 4,5 mm z nabojem gazowym przystawiając go do karku, a następnie przekraczając granice porozumienia, wobec podjętej ucieczki przez pokrzywdzonego posłużył się niekompletnym pistoletem marki W. jak innym niebezpiecznym narzędziem w sposób bezpośrednio zagrażający życiu pokrzywdzonego bijąc po głowie i powodując obrażenia ciała w postaci stłuczenia i zasinienia nosa z wtórnymi zasinieniami obu oczodołów, wykruszenia krawędzi siecznej zęba dolnego 3-, złamania kości jarzmowej lewej, rany tłuczonej długości 5 cm we włosach nad czołem, drobnej, niekształtnej rany na szczycie głowy, rany tłuczonej potylicy po stronie lewej, rany tłuczonej o typie oderwania całego płatka małżowiny usznej lewej oraz drobne zranienia wyższych części małżowiny, stłuczenia i otarcia skóry bocznej powierzchni kolana prawego oraz stłuczenia pleców, bez widocznych śladów urazów, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni, tj. wypełniających dyspozycje art. 280§1 kk i przy przyjęciu wystąpienia ciągu przestępstw określonego w art. 91§1 kk, na podstawie art. 280§1 kk, art. 33§2 kk i art. 91§1 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 (sto) stawek dziennych grzywny przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 15 (piętnastu) złotych,

5. oskarżonego S. Z. (2) w miejsce zarzucanego mu przestępstwa opisanego w pkt. IV aktu oskarżenia uznaje za winnego tego, że w dniu 28 sierpnia 2012r. w okolicach miejscowości O. i D. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej pomógł J. B. i Ł. M. w ukryciu pochodzącego z przestępstwa samochodu osobowego marki S. (...) nr rej. (...) należącego do W. K. (1) w ten sposób, że pojechał z w/w osobami w okolice O., gdzie wysiadł, a następnie przejął od J. B. i Ł. M. w/w samochód, którym pojechał do wskazanego przez nich miejsca w miejscowości D., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności orzeczonej za podobne przestępstwo umyślne, tj. popełnienia przestępstwa z art. 291§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i za to na podstawie art. 291§1 kk, art. 33§2 kk wymierza mu kary 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 (sto) stawek dziennych grzywny przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,

6. oskarżonego S. Z. (2) w miejsce zarzucanego mu przestępstwa opisanego w pkt. V aktu oskarżenia uznaje za winnego tego, że w dniu 7 września 2012r. w okolicach miejscowości P. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił pomocy J. B. i Ł. M. co najmniej w dokonaniu kradzieży samochodu marki A. (...) na szkodę M. D. poprzez wyrażenie zgody na udanie się do P. i przejęcia od nich w/w samochodu, który miał zaprowadzić do wskazanego przez nich miejsca w A. na terenie karczmy przy wyjeździe w kierunku P., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności orzeczonej za podobne przestępstwo umyślne, tj. popełnienia przestępstwa z art. 18§3 kk w zw. z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i za to na podstawie art. 19§1 kk, art. 278§1 kk, art. 33§2 kk wymierza

mu kary 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu),

7. na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk w miejsce orzeczonych kar jednostkowy wymierza oskarżonemu S. Z. (2) kary łączne 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz 100 (sto) stawek dziennych grzywny przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu),

8. oskarżonego P. S. (1) uznaje za winnego popełnienia przestępstwa opisanego w pkt. IX aktu oskarżenia z tą zmianą, że przyjmuje, że do popełnienia tego przestępstwa doszło w dniu 19 sierpnia 2012r., wypełniającego dyspozycję art. 306 kk i za to na podstawie art. 306 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

9. na podstawie art. 69§1 kk, art. 70§1 pkt. 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego P. S. (1) warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat,

10. oskarżonego D. Ś. w miejsce zarzucanego mu czynu w punkcie X aktu oskarżenia uznaje za winnego tego, że w okresie od 20 sierpnia do 7 września 2012r. w Ł. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nakłonił J. B. przez złożenie obietnicy nabycia za kwotę 8000 zł samochodu marki A. (...) do popełnienia przestępstwa, które miało polegać na wyłudzeniu przez właściciela odszkodowania przez zgłoszenie kradzieży pojazdu, który faktycznie miał kupić, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności orzeczonej za podobne przestępstwo umyślne, tj. popełnienia przestępstwa z art. 18§2 kk w zw. z art. 286§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i za to na podstawie art. 19§1 kk, art. 286§1 kk, art. 33§2 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz 100 (sto) stawek dziennych grzywny przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 15 (piętnastu) złotych,

11. na podstawie art. 69§1 kk, art. 70§1 pkt. 1 kk i art. 73§1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego D. Ś. warunkowo zawiesza na okres próby 4 (czterech) lat, oddając przez ten okres pod dozór kuratora sądowego,

12. na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonym okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie:

- J. B. od dnia 20 września 2012r.,

- Ł. M. od dnia 20 września 2012r. do dnia 8 lipca 2013r.,

- S. Z. (2) od dnia 20 września 2012r. do dnia 14 czerwca 2013r.,

13. na podstawie art. 46§1 kk zasądza od oskarżonego Ł. M. kwoty po 3000 (trzy tysiące) złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę na rzecz W. L., W. K. (1) i M. D.,

14. na podstawie art. 46§1 kk zasądza od oskarżonego J. B. kwotę 3000 (trzy tysiące) złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę na rzecz M. D.,

15. na podstawie art. 44§2 kk orzeka przepadek dowodów rzeczowych opisanych w księdze depozytów nr Drz. 10/13 pod poz. 6, 7, 8, 9 oraz opisanych w w/w księdze jako ślady pod poz. 5, 7, 9 i 10, nakazując ich zniszczenie,

16. na podstawie art. 230§2 kpk zwraca dowody rzeczowe opisane w księdze depozytów nr Drz. 10/13 pod poz. 1, 2, 3, 4 S. Z. (2), pod poz. 5, 11, 12, J. B., pod poz. 13, 14, 15 i 16 Ł. M., pod poz. 17, 18, 19 P. K. (1),

17. zasądza na rzecz kancelarii adwokackiej adw. M. S. (1) kwotę 1033,20 (tysiąc trzydzieści trzy 20/100) zł tytułem udzielonej z urzędu pomocy prawnej oskarżonemu S. Z. (2),

18. zasądza od oskarżonych opłaty od skazania:

- J. B. w kwocie 850 (osiemset pięćdziesiąt) złotych,

- Ł. M. kwotę 600 (sześćset) złotych,
- S. Z. (2) kwotę 500 (pięćset) złotych,
- P. S. (1) kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych,
- D. Ś. kwotę 480 (czteryście osiemdziesiąt) złotych,

19. obciąża oskarżonych kosztami postępowania:

- J. B. w kwocie 10.828,79 zł (dziesięć tysięcy osiemset dwadzieścia osiem 79/100 złotych),
- Ł. M. kwotę 10.697,04 zł (dziesięć tysięcy sześćset dziewięćdziesiąt siedem 04/100 złotych),
- S. Z. (2) kwotę 1236,52 zł (jeden tysiąc dwieście trzydzieści sześć 52/100 złotych),
- P. S. (1) kwotę 110,00 zł (sto dziesięć złotych),
- D. Ś. kwotę 110,00 zł (sto dziesięć złotych).

Sygn. akt III K 47/13

UZASADNIENIE

J. B., zameldowany był w K., przy ul. (...). Od stycznia 2012 r. mieszkał jednak w wynajętym od H. F. domu, przy ul. (...) w Ł.. Znał się z Ł. M., albowiem pomagał mu przy samochodzie, którym jeździła jego żona M. M. (2) oraz z S. Z. (2), który był jego sąsiadem z K..

(wyjaśnienia oskarżonych: S. Z. (2) k. 147-148, Ł. M. k. 154-155, 184, zeznania świadka H. F. k. 82-83).

W dniu 24 kwietnia 2012 r. J. B. kupił w Ł. od sprzedającego P. G. (2) rozbitego V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), za kwotę 1000 zł. Samochód ten P. G. (2) kupił ok. 2010 r. W październiku 2011 r. auto uczestniczyło w kolizji drogowej we Francji. Zostało sprowadzone do Polski lawetą. Oskarżony J. B. otrzymał wraz z pojazdem komplet dokumentów, w tym dowód rejestracyjny oraz ubezpieczenie OC. Po zakupie przedmiotowego pojazdu nie przerejestrowywał go na swoje nazwisko.

(wyjaśnienia oskarżonego J. B. k. 750-756, zeznania świadka P. G. (2) k. 983-984, protokół zatrzymania rzeczy k. 129-132, kserokopia umowy sprzedaży k. 985).

Z przedmiotowego V. w 2012 r. skrzynię biegów oraz silnik wymontował w swoim zakładzie i kupił S. W., zamieszkały w W.. Resztę samochodu, wraz z dokumentami, tablicami rejestracyjnymi i wyciętym numerem nadwozia VIN przekazał J. B..

(wyjaśnienia oskarżonego J. B. k. 750-756, zeznania świadka S. W. k. 1075-1076, protokół wizji lokalnej k. 1006-1108, dane dotyczące S. W. k. 1009-1013).

Posiadając dokumenty do V. (...) oraz wycięty numer nadwozia VIN o nr (...) J. B. i Ł. M. postanowili ukraść takiego samego G., by go przerobić, a następnie sprzedać.

(wyjaśnienia oskarżonych: J. B. k. 750-756, 1019-1024, Ł. M. k. 154-155, 185,777, 1319-1320).

W. L., zamieszkały w miejscowości P., w dniu 22 lipca 2012 r. wystawił do sprzedaży na portalu internetowym (...) swój samochód osobowy marki V. (...), o numerze rejestracyjnym (...) i numerze VIN (...) W dniu 1 sierpnia 2012 r. około godziny 13.00 skontaktował się z nim telefonicznie J. B., pytając o możliwość kupna pojazdu i deklarując chęć jego obejrzenia. Zaznaczył, że jest z W. i wyjedzie o godzinie 18.00 z kuzynem. W trakcie rozmowy telefonicznej W. L.

wytłumaczył rozmówcy jak należy dojechać do miejsca jego zamieszkania. J. B. ponownie zadzwonił do W. L. około godziny 18.00, informując że wyjechali z W.. Na miejsce J. B. i Ł. M. udali się samochodem służbowym Ł. M. marki P. (...). J. B. zabrał ze sobą maskę starszego człowieka oraz pistolet pneumatyczny marki C. (...) c.t kaliber 4.5 mm nr (...). Oskarżeni mieli również ze sobą białe, plastikowe opaski zaciskowe. Około godziny 21.00 zadzwonili do W. L., mówiąc że są w W. i chyba się zgubili, że mają problemy z samochodem i że będą szli wzdłuż drogi w kierunku P.. W. L. wyjechał w ich kierunku i jadąc drogą w W., podjechał do nich. Na przednie miejsce pasażera wsiadł Ł. M., a z tyłu za kierującym usiadł J. B.. Miał założoną maskę starego mężczyzny oraz kaptur na głowę. Gdy ruszyli z miejsca J. B. przystawił posiadany pistolet pneumatyczny marki W. kal. 4,5 mm do głowy W. L. i nakazał mu jechać prosto do lasu. Po wjechaniu w las, oskarżony J. B. kazał zatrzymać się kierującemu W. L.. Po zatrzymaniu Ł. M. założył mu białe, plastikowe opaski zaciskowe na ręce, po jednej na każdą z rąk, a trzecią związał dwie poprzednie. Następnie wszyscy wysiedli z samochodu. W. L. został przywiązany do drzewa przez Ł. M.. J. B. próbował zastraszyć pokrzywdzonego, mówiąc do niego „że ma zlecenie, by go zabić”. Następnie przeszukał W. L. i zabrał mu telefon komórkowy marki N. (...), pytając do kogo ma zadzwonić aby go uwolniono. Oskarżeni odeszli od pokrzywdzonego i udali się do Ł.. V. (...) jechał Ł. M., zaś P. (...) wracał J. B..

(wyjaśnienia oskarżonych: J. B. k. 393-396, 750-756, 1317-1319, 1320, Ł. M. k. 154-155, 185, 777, 1319-1320, zeznania świadka W. L. k. 1323-1325, 1327, protokół oględzin miejsca rozboju k. 257-258, 322-323, kopia dokumentacji pojazdu V. k. 261-266, opinia z badań z zakresu broni k. 474-481, opinia biegłego z zakresu informatyki k. 491-711, 716-728, opinia z badań z zakresu DNA 765-771)

Dłuższa nieobecność W. L., zaniepokoiła członków jego rodziny. Żona W. L. wraz z ojcem i kolegą udali się na poszukiwania pokrzywdzonego w kierunku W.. Po bezskutecznych próbach I. L. zawiadomiła Policję. Podczas penetrowania terenu przez policjantów, W. L. został odnaleziony w lesie, przywiązany do drzewa.

(zeznania świadka W. L. k. 1323-1325, 1327, protokół oględzin miejsca k. 257-258, protokół zatrzymania rzeczy k. 271-276, płyta CD z nagraniami k. 277-278, protokół zatrzymania zapisu z monitoringu k. 419-422).

W. L. wskutek zdarzenia z dnia 1 sierpnia 2012 r. utracił samochód osobowy marki V. (...), telefon komórkowy N. (...), znajdujące się w pojeździe radio (...) oraz płyty CD, tj. mienie o łącznej wartości 11.200 zł. Samochód został zwrócony pokrzywdzonemu w dniu 15 października 2012r.

(zeznania W. L. k. 1323-1325, pokwitowanie odbioru pojazdu k. 757, protokół oględzin V. (...) k. 76-77).

J. B. przekazał nieustalonej osobie powyższy samochód, który dokonał przerobienia pierwotnego numer VIN na numer VIN z V. (...), zakupionego od P. G. (2). Zmienił również tablice rejestracyjne, przymocowując te uprzednio posiadane o numerze (...). Nadto usunął tabliczkę znamionową. Tak zmieniony pojazd wystawił do sprzedaży na aukcji internetowej.

(wyjaśnienia oskarżonych: J. B. k. 1021-1022, opinia kryminalistyczna z badań mechanoskopijnych k. 376-380, 783-785, informacja z portalu (...)k. 1028).

Ponieważ nie było chętnych na wystawiony do sprzedaży V. (...), J. B. i Ł. M. postanowili dokonać kradzieży S. (...).

(wyjaśnienia oskarżonych: J. B. k. 143-144, 178, 750-756, 1317-1319, Ł. M. k. 154-155, 184, 1319-1320).

W tym samym czasie mieszkaniec W. P. S. (1) oferował na portalu internetowym (...)sprzedaż powypadkowej karoserii samochodu marki S. (...) wraz z kompletną dokumentacją oraz tablicami rejestracyjnymi (...), który uprzednio nabył od współwłaścicieli M. i I. S.. J. B. skontaktował się telefonicznie z P. S. (2) i zadeklarował jedynie chęć zakupu dokumentacji pojazdu, jego tablic rejestracyjnych i wyciętego, samego numeru VIN pojazdu. P. S. (1) wyraził na to zgodę.

(wyjaśnienia oskarżonych P. S. (1) k. 1042-1043, 1321v, 1322, J. B. k. 143-144, zeznania świadków M. S. (2) k. 995-997, I. S. k. 998-1000, kopia umowy kupna - sprzedaży S. k. 868a)

Następnie J. B. udał się do S. Z. (2), pytając czy może kupić na jego dane osobowe samochód, nie podając mu jednak o jaki samochód chodzi. S. Z. (3) wyraził na to zgodę i podpisał, przygotowany uprzednio przez J. B. blankiet umowy swoim nazwiskiem.

(wyjaśnienia oskarżonego S. Z. (2) k. 975-979)

W dniu 19 sierpnia 2012 r. J. B., z podpisanym przez S. Z. (2) blankietem umowy, udał się do W., by kupić interesującego go części pojazdu S. (...), po uprzednim umówieniu się z P. S. (1). Przyjechał na ulicę (...) we W., a następnie udał się do pizzerii A., w której przebywał P. S. (1) wraz z żoną, by podpisać umowę. Oskarżeni podpisali umowę, przy czym sporządzone były dwa jej egzemplarze. P. S. (1) podpisał się na przygotowanym uprzednio blankiecie umowy, którą otrzymał J. B., swoim nazwiskiem w miejscu sprzedającego. Podobnie uczynił to na drugim egzemplarzu umowy, który został mu pozostawiony. W późniejszym czasie P. S. (1) dopisał w tej umowie, datę faktycznego jej zawarcia tj. 19 sierpnia 2012 r. oraz dane osobowe, ze starego dowodu osobistego na swoje nazwisko rodowe K.. Obydwa egzemplarze umowy były sporządzane na dane kupującego S. Z. (2). P. S. (1) wydał J. B. tablice rejestracyjne pojazdu, karty pojazdu, pokwitowanie z Policji, ubezpieczenie OC, komplet kluczy, zamków i fragment wyciętego pola numerowego VIN.

(wyjaśnienia oskarżonych P. S. (1) k.1042-1043, 1321-1322, J. B. k. 975-979, kopia umowy sprzedaży samochodu S. (...) k. 1044, 868).

Na dokonanie kolejnego przestępstwa J. B. i Ł. M. postanowili zabrać S. B., który miał jechać skradzionym samochodem, w celu zminimalizowania dla nich ryzyka wpadki.

(wyjaśnienia oskarżonego Ł. M. k. 154-155).

W połowie sierpnia 2012 r. A. Z., mieszkaniec U. wystawił na aukcji internetowej (...) samochód marki S. (...). W dniu 15 sierpnia 2012 r. skontaktował się z nim J. B., pytając o możliwość spotkania, celem obejrzenia samochodu. A. Z. wyraził zgodę, aby spotkać się następnego dnia.

(zeznania świadka A. Z. k. 301-302, 1327v).

J. B. w dniu 16 sierpnia 2012 r. wraz z Ł. M. oraz S. Z. (2) udali się do U.. Oskarżeni nie informowali S. Z. (2) w jakim celu jadą do tej miejscowości. Wyszli go na przedmieściach U., a sami odjechali. J. B. około godziny 21.30 zadzwonił do A. Z., podając miejsce spotkania. A. Z. odstąpił jednak od sprzedaży samochodu i nie spotkał się z oskarżonymi, z uwagi na późną porę oraz wyznaczone miejsce.

(wyjaśnienia oskarżonego S. Z. (2) k. 147-148, Ł. M. k. 154-155, 1319-1320, zeznania świadka A. Z. k. 301-302).

W dniu 23 sierpnia około godziny 19.00 z W. K. (1), oferującym na aukcji internetowej samochód S. (...) o nr rejestracyjnym (...) nr VIN (...), telefonicznie skontaktował się J. B., pytając o możliwość nabycia pojazdu i spotkania się w tym celu ze sprzedającym. W rozmowie J. B. poinformował, że przyjedzie z drugą osobą – wujem, który zajmuje się mechaniką samochodową. Zaproponował spotkanie około 22.00 przy stacji przekaźnikowej telefonii komórkowej przy ul. (...) w O., na co W. K. (2) wyraził zgodę, gdyż o tej porze kończył pracę.

(wyjaśnienia oskarżonego J. B. k. 143-144, 750-756, 1317-1319, zeznania świadka W. K. (1) k. 310-312, 738, 1098, 1325v, wydruk stron z aukcji internetowej S. (...) k. 332).

Do O. J. B. pojechał skradzionym uprzednio V. (...) wraz z Ł. M. oraz S. Z. (2). Nie informowali S. Z. (2) w jakim celu udają się do O.. Jego zadaniem miało być przejechanie samochodem do określonego miejsca, przy czym w tym czasie nie posiadał prawa jazdy. S. Z. (2) oskarżeni wysadzili przy drodze wylotowej na G., gdzie miał na nich czekać. Sami udali się na ulicę (...) w O.. Samochód V. (...) pozostawili nieco dalej, a sami udali się pieszo w miejsce spotkania. J.

B. miał założoną maskę. Obaj oskarżeni mieli założone kaptury na głowę. W. K. (1) dotarł do nich na miejsce około 22.50. Ł. M. wszedł do samochodu na miejsce pasażera znajdujące się z przodu, a J. B. z tyłu, za kierującym. J. B. nakazał jechać prosto i po chwili przyłożył kierującemu pokrzywdzonemu w/w pistolet W. do głowy. Następnie kazał się zatrzymać i J. B. oraz Ł. M. zaprowadzili W. K. (1) do lasu. Tam J. B. kazał pokrzywdzonemu objąć drzewo, po czym Ł. M. przywiązał pokrzywdzonego do drzewa, używając plastikowych białych opasek zaciskowych. W międzyczasie J. B. groził W. K. (1), że ma przygotować pieniądze, w kwocie 10.000 zł, to odzyska samochód, a także, że dostali na niego „zlecenie”. J. B. odebrał pokrzywdzonemu telefon komórkowy N. (...), z pytaniem do kogo ma zadzwonić, by go uwolnili. Później wsiedli do skradzionej S. i pojechali po G. (...), którym przyjechali. Ł. M. prowadził V. (...), a J. B. skradzioną S. (...). Obaj pojechali po czekającego na nich S. Z. (2). Wszyscy trzej następnie udali się w kierunku Ł.. Skradzioną uprzednio S. prowadził S. Z. (3), zaś pozostali oskarżeni jechali V.. S. Z. (3) przyjechał do miejscowości D., gdzie Ł. M. i J. B. pojechali S. (...) do miejsca zamieszkania drugiego z nich, przy ulicy (...) w Ł., wstawiając do garażu. Ponownie przyjechali po czekającego S. B., którego J. B. odwiózł do domu. S. Z. (3) za przyprowadzenie S. otrzymał kwotę 100 zł od J. B..

(wyjaśnienia oskarżonego J. B. k. 143-144, 178, 743, 750-756, 1317-1319, 1320, Ł. M. k. 154-155, 185, 777, 1319-1320, 1377, S. Z. (2) k. 147-148, 1146, 1320-1321, 1377, zeznania W. K. (1) k. 310-312, 738, 1098, 1325v, protokół oględzin opasek plastikowych k. 320-321).

W. K. (1) wzywał pomocy. Został uratowany ok. 1.00 w nocy przez Z. L. (1), który usłyszał wołanie o pomoc i zawiadomił Policję.

(zeznania świadków: W. K. (1) k. 310-312, 738, 908-909, 1098, 1325v, M. K. (1) k. 324, P. K. (2) k. 325-326, 1328v, protokół oględzin k. 317-318).

W wyniku zdarzenia z dnia 23 sierpnia 2012 r. W. K. (1) utracił pojazd marki S. (...), telefon komórkowy N. (...), CB radio marki (...) wraz z anteną, radioodtwarzacz CD, skrzynkę narzędziową w szarym kolorze wraz z narzędziami, tj. mienie o łącznej wartości 15000 zł. Pojazd ten został oddany pokrzywdzonemu przez funkcjonariuszy Policji w dniu 15 października 2012 r. Miał przerobione numery VIN oraz brak było tabliczki znamionowej.

(zeznania świadka W. K. (1) k. 738, 1325-1326, pokwitowanie odbioru pojazdu k. 758, protokół oględzin S. (...) k. 78-79, opinia mechanoskopijna 824-826).

Podobnie jak w przypadku wcześniejszego samochodu marki G. (...) J. B. przekazał S. (...) nieustalanej osobie, która przerobiła numery VIN na numery odpowiadające części S. zakupionej od P. S. (1). Usunięto również tabliczkę znamionową z komory silnika i zamocowano zakupione wraz z tablicą rejestracyjną. Pojazd również oskarżony wystawił na aukcji internetowej, w celu sprzedaży.

(wyjaśnienia oskarżonego J. B. k. 143-144, 750-756, 1019-1024, 1317-1319, Ł. M. k. 154-155, 185, 1319-1320, opinia kryminalistyczna z badań mechanoskopijnych k. 383-387, 824-826).

Pod koniec sierpnia 2012 r. z J. B. skontaktował się za pośrednictwem Internetu właściciel autokomisu (...) w Ł., przy ul. (...) K., zainteresowany kupnem wystawionego na portalu internetowym do sprzedaży V. (...). P. K. (1) wraz z A. S. spotkali się z J. B. przy hotelu (...) w okolicach Ł., który przyjechał przedmiotowym V. (...). Następnie wszyscy trzej udali się do miejsca zamieszkania J. B. do Ł.-K.. Tam obejrzeli samochód, który nabył P. K. (1). Jako datę zawarcia umowy kupna-sprzedaży tego pojazdu wpisano dzień 29 sierpnia 2012 r., natomiast jako sprzedającego dane P. G. (2). P. K. (1) zapłacił za przedmiotowego V. (...) kwotę 7000 zł oraz 100 euro. Podczas transakcji kupujący widzieli również stojący na podwórku u J. B. samochód S. (...).

(wyjaśnienia oskarżonego J. B. k. 750-756, 1019-1024, 1048-1049, kserokopia umowy kupna sprzedaży k. 132, zeznania świadków: P. K. (1) k. 343v, 1329, A. S. k. 133-134, 1328)

W drodze postępowania administracyjnego P. K. (1) uzyskał zastępczą tabliczkę znamionową do kupionego V. (...).

(zeznania świadka P. K. (1) k. 343v, 1329)

W dniu 7 września 2012 r. przedmiotowy V. (...) o nr rej. (...) został sprzedany Z. W. (1) za kwotę 9500 zł.

(zeznania świadka A. S. k. 133-134, 1328, Z. W. (2) k. 135-136, 1328, częściowo P. K. (1) k. 1329, umowy k. 132)

Przedmiotowy V. (...) został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji w dniu 20 września 2012 r. i odebrany Z. W. (2), a następnie oddany W. L. w dniu 16 października 2012 r.

(protokół zatrzymania samochodu k. 137-138, pokwitowanie odbioru pojazdu k. 757).

Oskarżeni J. B. i Ł. M. mieli kłopot ze sprzedażą skradzionego samochodu marki S. (...). Dlatego uznali, że najpierw znajdą chętną osobę na nabycie samochodu konkretnej marki, a dopiero później go ukradną. Postanowili zaproponować sprzedaż samochodu marki A. (...) z silnikiem benzynowym. W sierpniu 2012 r. J. B. skontaktował się telefonicznie z P. T., a następnie spotkał się z nim na placu (...) w K., pytając czy nie zna osoby, która mogłaby od niego kupić samochody marki A., B.. Miały być to samochody ze zgłoszeń poleasingowych. P. T. nie był zainteresowany nabywaniem pojazdów od J. B., ale poinformował go, że popyta się kolegów. Numer telefonu komórkowego oskarżonego J. B. przekazał D. Ś., który skontaktował się z oskarżonym telefonicznie.

(zeznania świadka P. T. k. 1047, 1375-1376, wyjaśnienia oskarżonego D. Ś. k. 1108).

J. B. umówił się z D. Ś. przy (...) na osiedlu (...), przy ulicy (...) w Ł.. Poinformował D. Ś., że ma do sprzedania A. (...) z silnikiem benzynowym. Samochód ten miał pochodzić z tzw. zgłoszenia przez właściciela rzekomej kradzieży pojazdu, celem wyłudzenia ubezpieczenia. D. Ś. nie był jednak zainteresowany zakupem auta z silnikiem benzynowym, chciał nabyć A. (...) z silnikiem wysokoprężnym, albowiem oświadczył, że posiadał rozbity samochód takiej samej marki. J. B. odpowiedział wówczas, że na taki samochód musi nieco poczekać, gdyż musi skontaktować się z inną osobą. D. Ś. uważał, że J. B. musi skontaktować się ze sprzedającym. J. B. wraz z Ł. M. zaczęli poszukiwania przedmiotowego samochodu z silnikiem diesla w ogłoszeniach internetowych. Następnie J. B., podwieziony przez Ł. M., ponownie spotkał się z D. Ś., tym razem w okolicach ul. (...) w Ł., który miał nabyć samochód za kwotę 8000 zł.

(wyjaśnienia oskarżonych: J. B. k. 143-144, 97-974, 1019-1024, 1317-1319, 1376-1377, D. Ś. k. 1108, 1141, Ł. M. k. 154-155, 185, 777, 1319-1320).

Samochód A. (...) rocznik 2011 wystawił na portalu internetowym (...) do sprzedaży M. D.. W dniu 5 września 2012 r. telefonicznie skontaktował się z nim J. B., próbując umówić się na spotkanie. M. D. nie wyraził zgody na propozycję J. B. udania się samochodem do Ł.. Kontrahenci byli w kontakcie telefonicznym. W dniu 7 września 2012 r. J. B., Ł. M. oraz S. Z. (3) udali się na spotkanie z M. D.. J. B. i Ł. M. postanowili dokonać kradzieży tego samochodu w taki sam sposób jak w poprzednich dwóch przypadkach. J. B. miał przy sobie w/w pistolet. Jechali uprzednio skradzioną S. (...). J. B. zadzwonił do M. D., że jedzie ze S. i będzie dość późno w P.. Miejscem spotkania miał być teren stacji paliw (...), przy ul. (...) w P., tuż obok baru (...). Oskarżeni dokonali rozpoznania terenu i pozostawili S. Z. (2) niedaleko tejże stacji, po przeciwnej stronie przy zbiorniku wodnym, a samochód S. (...), którym przyjechali ukryli niedaleko na parkingu leśnym, przy zjeździe na osiedle (...). Następnie przeszli na parking przy stacji paliw. J. B. ponownie zadzwonił do M. D., wskazując miejsce spotkania. Gdy właściciel auta A. (...) podjechał i się przy nich zatrzymał, oskarżeni wsiedli do auta – Ł. M. usiadł obok kierowcy, a J. B., z tyłu za nim. Następnie wszyscy udali się na jazdę próbną, do ronda koło zbiornika wodnego B. i z powrotem. J. B. wyraził chęć przejechania się osobiście, na co M. D. przystał, lecz pod warunkiem że pojedzie tylko z nim. Udali się drogą krajową nr (...) w kierunku miejscowości U.. W trakcie jazdy, wjeżdżając w ulicę (...) w U., J. B. wyciągnął pistolet pneumatyczny marki W. kaliber 4,5 mm z nabojem gazowym i przystawił M. D. do karku grożąc mu pozbawieniem życia. Gdy wjechali w ulicę (...) oskarżony zwolnił na ostrym zakręcie, wówczas M. D. wyskoczył z samochodu. Oskarżony zatrzymał pojazd i ruszył za pokrzywdzonym w pościg. Dogonił M. D. przy siatce ogrodzeniowej i zaczął uderzać trzymanym w ręku pistoletem W. po głowie oraz ubliżać pokrzywdzonemu. Nadto groził mu pozbawieniem życia jego żony. M. D. po chwili zdołał wyrwać się i uciec. Z ulicy (...) zadzwonił po Policję. W tym czasie J. B. wrócił do A. (...) i pojechał nim do miejsca, gdzie była zaparkowana

S. (...). Przesiadł się do niej, jednocześnie wyrzucając posiadany pistolet i porzucając samochód A. (...), udał się po S. Z. (2). Następnie podjechali pod stację (...). S. Z. (3) na polecenie J. B. zawołał Ł. M., który wsiadł do samochodu. Następnie J. B. oraz Ł. M. odjechali, w kierunku W., pozostawiając na (...).

(wyjaśnienia oskarżonych: J. B. k. 143-144, 178, 743, 750-756, 1019-1024, 1317-1319, 1376-1377, Ł. M. k. 154-155, 185,777, (...)-1320, S. Z. (2) k. 147-148, 779, 975-979,1146, 1320-1321, zeznania świadka M. D. k. 9-14, 27-28, 33-34, 1326-1327, protokół ujawnienia pojazdu A. k. 7-8, protokół oględzin k. 23-25, dokumentacja fotograficzna k. 104, 348, 349, protokół oględzin miejsca ujawnienia broni k. 98-104, opinia z badań z zakresu D. 749-761)

Wskutek zdarzenia z dnia 7 września 2012 r. M. D. utracił w/w samochód marki A. (...) oraz portfel z pieniędzmi w kwocie 1000 zł wraz z dowodem osobistym, prawem jazdy, dowodem rejestracyjnym wystawionych na M. D. oraz kartą bankomatową banku (...) należącą do M. W. (2), o łącznej wartości 141.000 zł. Nadto pokrzywdzony M. D. doznał stłuczenia i zasinienia nosa z wtórnymi zasinieniami obu oczodołów, wykruszenia krawędzi siecznej zęba dolnego 3-, złamania kości jarzmowej lewej, rany tłuczonej długości 5 cm we włosach nad czołem, drobnej, niekształtnej rany na szczycie głowy, rany tłuczonej potylicy po stronie lewej, rany tłuczonej o typie oderwania całego płatka małżowiny usznej lewej oraz drobne zranienia wyższych części małżowiny, stłuczenia i otarcia skóry bocznej powierzchni kolana prawego oraz stłuczenia pleców, bez widocznych śladów urazów, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni.

(zeznania świadka M. D. k. 9-14, 27-28, 33-34, 1326-1327, opinia sądowo-lekarska k. 41-42,1378-1379, dokumentacja medyczna k. 44).

Samochód marki A. (...), należący do M. D. został znaleziony przy zjeździe na osiedle (...), w odległości 50 metrów od trasy P. – S..

(protokół oględzin miejsca ujawnienia pojazdu k. 7-8).

Bronią użytą przez J. B. i Ł. M. w czasie tych trzech zdarzeń był pistolet pneumatyczny marki W. kal. 4,5 mm, wykonany z tworzywa sztucznego z częściami metalowymi z nabojem gazowym. Był to pistolet o masywnej dość budowie, ważący 0,635 kg, przy czym ujawniona broń była niekompletna. J. B. używał pistoletu bez widocznych uszkodzeń, z obudową.

(wyjaśnienia oskarżonego J. B. k. 1379, protokół oględzin miejsca ujawnienia broni i zdjęcia k. 98-104, opinia z badania broni k. 474-481, notatka urzędowa z ważenia broni k. 1362)

Oskarżony J. B. ma 28 lat. Jest kawalerem o wykształceniu podstawowym. Nie posiada dzieci, ani żadnego majątku. Pracuje dorywczo, osiągając dochody w wysokości kilkuset złotych. Nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo, był karany.

(wyjaśnienia oskarżonego k. 143, dane osobowe k. 1316v, karta karna k. 228)

Oskarżony Ł. M. ma 35 lat. Posiada wykształcenie licencjackie w zakresie zarządzania i marketingu. Jest żonaty. Posiada jedno dziecko w wieku 7 lat. Pracował jako przedstawiciel handlowy w firmie (...), otrzymując wynagrodzenie w kwocie 1200 zł plus prowizje. Nie leczył się odwykowo ani psychiatrycznie. Nie był karany.

(wyjaśnienia oskarżonego k. 154, dane osobowe k. 1317, karta karna k. 226)

Oskarżony S. Z. (3) ma 33 lata. Jest kawalerem. Posiada wykształcenie podstawowe. Ma dziecko w wieku 12 lat, wobec którego zobowiązany jest alimentacyjnie. Oskarżony ma niedowład jednej ręki, cukrzycę raz resekcję 2/3 trzustki, w związku z czym zalicza się do I grupy inwalidzkiej. Nigdy nie leczył się odwykowo, psychiatrycznie, czy neurologicznie. Otrzymuje zasiłek z (...)w kwocie 478 zł miesięcznie oraz pozostaje na utrzymaniu matki. Zajmuje się pracami dorywczymi. Był dwukrotnie karany wyrokami Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 17 stycznia 2005 r., w sprawie II K 462/04 za przestępstwo z art. 280§1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 5 lat oraz z dnia 12 marca 2007 r. , w sprawie VI K 566/06, za przestępstwo z art. 178a§1 kk 1

roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat, a także orzeczono wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Zarządzono wykonanie zawieszony kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K 462/04, którą oskarżony odbywał w okresie od 16.04.2009r. do 20.05.2010r.

(wyjaśnienia oskarżonego S. Z. (2) k. 147-148,172v, dane osobowe k. 1316v, karta karna k.230, odpis wyroku k. 484).

Oskarżony P. S. (1) ma 29 lat. Ma wykształcenie podstawowe. Mieszka we W.. Pozostaje na utrzymaniu matki. W przeszłości zajmował się sprzedażą części samochodowych. Nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo. Nie był karany.

(wyjaśnienia oskarżonego k. 1042 , dane osobowe k. 1317, karta karna k.1079)

Oskarżony D. Ś. ma 39 lat. Posiada wykształcenie zawodowe zasadnicze, z zawodu maszynista offsetowy. Jest rozwiedzony, posiada trójkę dzieci w wieku 2, 9, i 18 lat. Prowadzi własną działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży samochodów, z której otrzymuje dochód ok. 5000 zł miesięcznie. Nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo. Był uprzednio karany:

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 9 marca 2006 r. w sprawie II K 46/06, za przestępstwo z art. 291§1 kk w zw. z art. 91§1 kk, wobec którego Sąd orzekł karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat;

- wyrokiem Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieście z dnia 15 września 2006 r., w sprawie VI K 643/05, za czyny z art. 291§1 kk, za które Sąd wymierzył karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- wyrokiem Sądu Rejonowego Tomaszowie Mazowieckim z dnia 8 grudnia 2008 r., w sprawie II K 127/08, za czyn z art. 279§1 kk, za który Sąd wymierzył karę 1 roku pozbawienia wolności;

- wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 26 czerwca 2009 r., w sprawie IV K 215/08, za czyn z art. 291§1 kk w zw. z art. 12 kk, za które Sąd wymierzył karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Karę powyższą D. Ś. odbył w okresie od 17 listopada 2010 r. do 17 maja 2012 r.

(dane osobopoznawcze k. 1108, dane osobowe k. 1317, karta karna k.114-1115, odpis wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi w sprawie IV K 215/08 k. 1132-1133, odpis wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi , w sprawie II AKa 210/09 k. 1134).

Oskarżony J. B. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu rozboju na osobie M. D., a później także do pozostałych popełnionych na szkodę W. L. i W. K. (1). Początkowe wyjaśnienia składał w związku z zarzutem dokonania rozboju na osobie M. D., uprzedzał o ujawnieniu innych przestępstw. Wyjaśnił, że nieznany mu mężczyzna, skontaktował się z nim telefonicznie i umówił na spotkanie przy (...)na osiedlu (...) w Ł.. Na spotkaniu, tenże mężczyzna zapytał się oskarżonego czy może „załatwić” jakieś samochody, gdyż ma na nie odbiorców z W.. Mówił o samochodzie A. (...), pochodzącym z P. oraz o samochodzie marki B.. Oskarżony odpowiedział, że musi się skontaktować ze swoim współnikiem Ł. M.. Następnie oskarżony zadzwonił do sprzedawcy A. (...) mówiąc, że jest zainteresowany zakupem samochodu, jest z daleka i próbując bezskutecznie umówić się w Ł.. Ostatecznie zgodził się przyjechać razem ze znajomym do sprzedającego. W dniu 7 września 2012 r., z Ł. M. oraz S. Z. (2), który miał kierować skradzionym samochodem w drodze powrotnej, chociaż nie posiadał prawa jazdy, wyjechał z K. do P. skradzioną S. (...), którą prowadził. Po drodze dzwonił do M. D., mówiąc że jedzie ze S., umawiając się na spotkanie na parking przy karczmie (...). Najpierw przejechali wokół hotelu by rozpoznać teren, a następnie wyjechali w stronę osiedla (...), celem dalszego rozpoznania terenu, po drodze zostawiając S. Z. (2) na łuku, gdy wjeżdża się na osiedle (...). S. (...) oskarżeni pozostawili w pobliskim lasku, a następnie pieszo udali się pod hotel, gdzie podjechał sprzedawca A. (...) i po kilkuminutowej rozmowie, oskarżony wsiadł z tyłu samochodu, a Ł. M. obok kierowcy na fotelu pasażera. Przejechali w kierunku centrum P., a następnie wrócili pod hotel. M. D. wyraził zgodę na kierowanie samochodem przez niego ale bez Ł. M.. Udał się z pokrzywdzonym w kierunku S., do miejsca zamieszkania sprzedającego. W pewnym momencie sprzedający

powiedział, że to wszystko wygląda podejrzanie i wtedy doszło między nimi do ostrej wymiany zdań. Nagle sprzedający na łuku drogi wyskoczył z jadącego samochodu. Oskarżony zawrócił za nim samochodem oraz krzyczał do niego by wrócił to nic mu się nie stanie. Pobiegł w jego kierunku i doszło między nimi do szarpaniny, podczas której zadawali sobie nawzajem ciosy. W czasie tej szarpaniny zadawał ciosy pistoletem wiatrówką, który zabrał ze sobą w celu zastraszenia ofiary. Wyjął go dopiero gdy mężczyzna wyskoczył z samochodu, wówczas zawrócił i krzyczał by pokrzywdzony wrócił. Nadto krzyczał do niego by się uspokoił, bo ma rodzinę i ryzykuje oraz by wsiadł do samochodu to nic mu się nie stanie. W wyniku tej awantury nie chciał już tego samochodu. Pojechał zabranym samochodem A. w miejsce gdzie zostawili S. i tam go porzucił. Wyrzucił też do lasu wiatrówkę. S. pojechał najpierw po S. B., później po Ł. M.. S. Z. (3) pobiegł M., z którym odjechał. Następnego dnia S. Z. (2) powiedział o wylegitymowaniu przez policjantów oraz spędzenia nocy w P. Oskarżony przyznał się również do kradzieży samochodów marki S. (...) oraz V. (...) oraz przedstawił rolę S. Z. (2), który podpisał umowę kupna samochodu S. (...), przyjeżdżał skradzionymi pojazdami w ustalone miejsca. Zaznaczył, że S. Z. (3) nie wiedział w jaki sposób zdobywali samochody, że pochodziły z rozbojów. S. (...) S. Z. (3) przyprowadził do miejscowości D., skąd odwiózł go do domu, zaś Ł. M. przejechał S. na ulicę (...). Ponadto wskazał miejsce, do którego miał pojechać skradzionym A. S. Z. (3). Rozbojów na właścicielach samochodów G. i S. (...) dokonali w podobny sposób, znajdując ich oferty sprzedaży samochodów w internecie i umawiając się na obejrzenie i nabycie. Umawiali się na spotkania w późnych godzinach, tłumacząc się znaczną odległością jaką musza pokonać. W obu przypadkach użyli z Ł. M. w/w pistoletu wiatrówki grożąc nim pokrzywdzonym, a następnie przywiązywali ich do drzewa. Jednocześnie obiecywali zadzwonić na wskazanych przez nich numer telefonu, aby mogli zostać uwolnieni. J. B. przyznał się do przerobienia w samochodach V. (...) i S. (...) numerów identyfikacyjnych, zgodnie z nabytymi wcześniej samochodami G. oraz fragmentem części nadwozia S. i jej dokumentów. Oskarżony nie potrafił wskazać osoby, która dokonała przerobienia numerów identyfikacyjnych tych samochodów. Ponadto wyjaśnił, że przed kradzieżą A. postanowili z Ł. M. znaleźć najpierw nabywcę, którym okazał się D. Ś.. Oskarżony początkowo przedstawiał go imieniem S., który miał mu powiedzieć o ofercie sprzedaży samochodu niedaleko Ł.. D. Ś. skontaktował się z nim za pośrednictwem P. T.. Przyznał, że D. Ś. wiedział, że samochód ma pochodzić z tzw. zgłoszenia, czyli zawiadomienia przez właściciela o fikcyjnej kradzieży w celu wyłudzenia odszkodowania. Przy okazaniu zdjęć rozpoznał D. Ś. i wówczas wyjaśnił, że na jego zamówienie mieli skraść A.. Zaproponował D. Ś. kupno A. (...) z silnikiem benzynowy, jednak chciał z silnikiem diesla. Z tego powodu stwierdził do niego, że musi porozmawiać z inną osobą. Samochód Golf sprzedał P. K. (1), pieniędzmi podzielił się z Ł. M.. Części od samochodu S. (...) nabył na S. Z. (2), który na jego prośbę podpisał umowę. Jednak musieli sporządzić drugą umowę nabycia tego samochodu i wówczas sprzedający, czyli P. S. (1) miał podpisać się za Z.. W postępowaniu sądowym oskarżony potwierdził treść wyjaśnień złożonych w śledztwie, jednoznacznie stwierdzając, że D. Ś. mówił o samochodzie pochodzącym z tzw. zgłoszenia. Zaprzeczył aby D. Ś. wskazywał mu oferty sprzedaży samochodów, nie potrafił wyjaśnić w tej części odmiennych wyjaśnień złożonych w śledztwie. Ponadto wyjaśnił, że mówiąc o zamówieniu miał na myśli fakt, że nabywcą miał być D. Ś.. Odnośnie zabezpieczonego pistoletu stwierdził, że w czasie jego używania przy przestępstwach miał całą obudowę. Oskarżony przeprosił pokrzywdzonych, wykazał skruchę i żal.

(k. 143-144, 178, 393-396, 743, 750-756, 970-974, 1019-1024, 1048-1049, 1317v-1319, 1376, 1377, 1377v, 1379).

Ł. M. przyznał się do popełnienia wszystkich trzech zarzucanych mu czynów prezentując zarówno motyw swojego postępowania, jak i okoliczności ich popełnienia. Z jego wyjaśnień wynikało, że motywem, który popchnął go i J. B. do popełnienia przestępstw była chęć zysku, uzyskania pieniędzy ze sprzedaży skradzionych przez nich samochodów. Przyjęli jednakowy sposób działania, który miał polegać na znalezieniu odpowiedniego samochodu oferowanego do sprzedaży, a następnie jego zaboru po uprzednim zastraszeniu pokrzywdzonego pistoletem pneumatycznym i przywiązaniu do drzewa przy pomocy plastikowych opasek samozaciskowych. Szukali oferty sprzedaży konkretnej marki samochodu, co było uzależnione od uzyskanych części pojazdów przez J. B.. Pierwszym samochodem był V. (...), drugim S. (...), zaś trzecim A. (...). Ł. M. potwierdził użycie pneumatycznej broni, pistoletu przez J. B. oraz w dwóch pierwszych przypadkach maski starego człowieka. W każdy przypadku wsiadał do samochodu obok kierowcy, zaś J. B. z tyłu, za pokrzywdzonym. Ł. M. także potwierdził czas i miejsce dokonanych przestępstw. Z wyjaśnień Ł. M. wynikało, że w dokonywaniu napadów rabunkowych współdziałał z J. B.. Natomiast S. Z. (3) pojawił się przy drugim i trzecim czynie, jednak nie brał udziału w zaborze samochodów. Ł. M. podkreślił, że nie znał wcześniej S. Z. (2), który był kolegą

J. B., a jego udział miał polegać na prowadzeniu skradzionych samochodów, w celu zminimalizowania ryzyka dla niego i J. B.. Ponadto przekazywał J. B. pieniądze na przebicie numerów zabranych samochodów. Potwierdził otrzymanie 3000 zł od J. B. po sprzedaniu G.. Zaznaczył, że także w ostatnim przypadku scenariusz miał być taki sam, czyli zabór pojazdu przez zastraszenie właściciela, nie zaś po jego pobiciu. W postępowaniu sądowym oskarżony wykazał głęboki żal i skruchę, nie tylko przeprosił pokrzywdzonych, ale zaproponował rekompensatę za wyrządzona krzywdę.

(k. 154-155, 184-185, 777, 1321. (...))

Oskarżony S. Z. (3) w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że na prośbę J. B. pojechał z nim oraz z jego kolegą Ł. M. po samochód do O., który mieli kupić. Wysadzili go na obrzeżach O., sami zaś pojechali V. (...). Pół godziny później przyjechali dwoma samochodami S. (...) i V. (...). Oskarżony wsiadł za kierownicę S. i przejechał nią za K.. Następnie do tego samochodu wsiadł Ł. M. i razem z J. B. gdzieś pojechali. Po 10 minutach wrócili V. (...) odwieźli oskarżonego do domu. Kluczyki S. były w stacyjce, a dokumenty za osłoną przeciwsłoneczną. Z umową sprzedaży tego samochodu oskarżony nie miał kontaktu. Co do zdarzenia z P., oskarżony podał, że z domu wyjechali S. (...) około godziny 20.10, przy czym nie wiedział po co pojechali. Podczas jazdy, któryś z nich rozmawiał przez telefon komórkowy, lecz nie wiedział o czym, gdyż grała muzyka. Ze S. wysiadł obok zbiornika wodnego i tam miał czekać na J. B. i jego znajomego, aż przyjadą. Oskarżony stał w zatoczce i widział przystanek autobusowy. W pobliżu był lasek. Po dłuższym czasie przyjechał po niego J. B., kazał szybko wsiąść do samochodu, a następnie w pośpiechu odjechali w kierunku stacji (...), gdzie czekał na nich Ł. M.. Oskarżony podszedł do niego i kazał mu iść do samochodu, sam został na stacji benzynowej, gdzie został wylegitymowany przez policjantów. Został przez nich zabrany na miejsce jakiegoś wypadku, a następnie wypuszczony i noc spędził na dworcu w P., nad ranem powrócił do Ł.. Dodał również, że razem z J. B. oraz jego kolegą trzy razy wyjeżdżali do różnych miejscowości. Raz do U., gdzie na przedmieściach miasta J. B. kazał mu wysiąść z samochodu. Po chwili powrócili i zabrali oskarżonego w kierunku term (...). Po czym wrócili do domu. Drugi raz to było ze S., a trzeci raz pojechali do P. Oskarżony nie wiedział, że J. B. posiada pistolet pneumatyczny. Podczas kolejnego przesłuchania S. Z. (3) wyjaśnił odnośnie zakupu przez J. B. na jego dane osobowe samochodu. J. B. zgłosił się do niego z taką prośbą latem 2012 r. Oskarżony zgodził się, bo J. B. często mu pomagał. Nie mówił jednak jaki to będzie samochód. Przywiózł blankiet umowy, który oskarżony podpisał jako kupujący. Poza podpisem oskarżonego, na tej umowie nic więcej nie było. Oskarżony nie pojechał do W. po ten samochód. Po okazaniu mu przez organy ścigania umowy kupna sprzedaży samochodu S. (...), oskarżony nie był w stanie powiedzieć, czy podpis widniejący na niej, z pewnością należy do niego. W postępowaniu sądowym oskarżony S. Z. (3) przyznał się częściowo do zarzucanych mu czynów. Potwierdził, że prowadził S. (...), ale nie wiedział skąd ona będzie pochodzić oraz w jaki sposób została zdobyta. Oskarżony był przeświadczony, że auta były kupione. Co do zatrzymania przez Policję w P. oskarżony wyjaśnił, że podczas jego legitymowania powiedział funkcjonariuszom, że wraca ze S., gdyż się przestraszył. Funkcjonariusze Policji okazali oskarżonego jakiemuś mężczyźnie, a później puścili wolno. Dodał, że nie wiedział o posiadaniu maski przez J. B..

(k. 147-148, 172, 779, 975-979, 1146, 1320v-1321, 1377v).

Oskarżony P. S. (1) w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że samochód marki S. (...) o nr rej. (...) wystawił na platformie aukcyjnej (...), wskazując, że ma do sprzedaży karoserię z kompletną dokumentacją pojazdu. Po pewnym czasie skontaktował się z mężczyzną, zainteresowany zakupem części. Oskarżony umówił się z nim we W., przy ul. (...). Umowę podpisali w pizzerii A.. Jako kupujący na umowie podpisał się ten mężczyzna, wpisując dane S. Z. (2). Na umowie widniała sprzedaż całego pojazdu, lecz w rzeczywistości oskarżony przekazał kupującemu tablice rejestracyjne, karty pojazdu, pokwitowanie z Policji, ubezpieczenie OC, komplet kluczy, zamków i pola numerowego VIN. Oskarżony dopiero później dowiedział się, że kupującym był J. B., a nie S. Z. (3). Oskarżony dodał również, że na kopii umowy, którą posiadał, w późniejszym czasie dopisał długopisem faktyczną datę sprzedaży pojazdu tj. 19 sierpnia 2012 r., a także serię i numer swojego starego dowodu osobistego, w którym widniało jeszcze jego rodowe nazwisko K.. Pod umową podpisał się jednak swoim aktualnym nazwiskiem S.. Oskarżony wyjaśnił, że miał świadomość, że wycinając przed zawarciem umowy przedmiotowego samochodu fragment z nr VIN,

będzie on służył w celu popełnienia przestępstwa. Chciał sprzedać całą karoserię, ale J. B. zainteresowany był jedynie kupnem dokumentów i wyciętego pola nr VIN.

Oskarżony P. S. (1) w postępowaniu sądowym przyznał się do zarzucanego mu czynu. Potwierdził swoje wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym. Oskarżony nadto wyjaśnił, że zawarł z J. B. tylko jedną umowę sprzedaży samochodu i J. B. miał podpisać się za S. Z. (2). Oskarżony podał swoje stare dane osobowe, wpisując nazwisko rodowe K., gdyż uprzednio przedmiotowy samochód, kupił na takie dane.

(k. 147-178, 172, 779, 975-979, 1146, 1320v-1321, 1377v).

W postępowaniu przygotowawczym oskarżony D. Ś. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Podał, że J. B. poznał przez kolegę P. T., który poinformował go, że J. B. ma do sprzedania auta poleasingowe lub za niespłacone kredyty. Umówił się z J. B. pod (...)w Ł. na osiedlu (...). B. poinformował oskarżonego, że ma do sprzedania A. (...), które zostało zgłoszone przez właściciela jako skradzione. Oskarżony był zainteresowany, ale A. (...) z silnikiem diesla. W takim przypadku J. B. powiedział mu, że musi poczekać na taki samochód. Zwlekał jednak z jego dostarczeniem. Później samochód miał zostać przyprowadzony na parking znajdujący się przy karczmie, na wyjeździe z A.. Oskarżony zaprzeczył aby wiedział o pochodzeniu samochodów z kradzieży, tym bardziej, że uprzedzał J. B., iż nie chce mieć do czynienia z takimi pojazdami. J. B. mówił mu, że samochód ma być ze zgłoszenia, czyli z zawiadomienia przez właściciela o jego kradzieży w celu wyłudzenia odszkodowania. Za sprowadzony dla niego samochód oskarżony miał przekazać B. kwotę 8000 zł. Oskarżony domyślał się, że z uwagi na tak niską cenę, że samochód będzie się nadawać jedynie na części.

Oskarżony D. Ś. w postępowaniu sądowym również nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Podtrzymał wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym. Zaprzeczył o informowaniu J. B. o ogłoszeniu o sprzedaży takiego samochodu. J. B. poinformował go, że samochód będzie później dostarczony, gdyż musi porozmawiać z inną osobą. Oskarżony myślał, że jest to właściciel samochodu, który ma zgłosić do ubezpieczalni kradzież auta i wyłudzić odszkodowanie. Wcześniej J. B. oferował mu kupno samochodu marki A. (...) z silnikiem benzynowym.

(k. 1108, 1141, 1322, 1376v-1377).

Wyjaśnienia oskarżonych P. S. (1), D. Ś. zasługiwały na wiarę, zaś Ł. M. i J. B. w przeważającej części. P. S. (1) szczerze zaprezentował okoliczności usunięcia znaków identyfikacyjnych VIN samochodu marki S. (...) oraz motyw, które go do tego skłoniły, chęć sprzedaży chociażby niektórych elementów pojazdu. Oskarżony nie ukrywał świadomości co do wykorzystania przekazanych dokumentów i elementów samochodu J. B.. Pomiędzy wersjami oskarżonych wystąpiła różnica dotycząca złożenia podpisu na umowie za S. Z. (2), z uwagi na konieczność sporządzenia drugiej umowy. Oskarżeni wzajemnie pomawiali się o złożenie tego podpisu. Z uwagi na granice aktu oskarżenia, brak zarzutu w tym zakresie, powyższa okoliczność nie miała decydującego znaczenia w sprawie. Oskarżony Ł. M. przyznał się do popełnienia wszystkich zarzucanych mu czynów i podczas pierwszego przesłuchania przedstawił motyw swojego postępowania oraz okoliczności ich popełnienia. Oskarżony konsekwentnie podtrzymał prezentowaną od początku wersję zdarzeń. Natomiast w wyjaśnieniach oskarżonego J. B. złożonych w postępowaniu przygotowawczym wystąpiły nieznaczące rozbieżności dotyczące oskarżonego D. Ś.. Z jednej strony wskazywały na dokonanie zaboru ostatniego samochodu na zamówienie D. Ś., z drugiej na pochodzenie pojazdu z tzw. zgłoszenia, czyli zawiadomienia fikcyjnej kradzieży przez właściciela w celu wyłudzenia odszkodowania. W postępowaniu sądowym J. B. jednoznacznie powyższe rozbieżności rozstrzygnął w stronę tzw. zgłoszenia. Nie potwierdził przekazywania informacji przez D. Ś. co do ofert sprzedaży samochodu marki A. (...), w tej części wyjaśnienia ze śledztwa nie były konsekwentne. Początkowo z wyjaśnień J. B. wynikało, że D. Ś. miał wskazać P. a później okolice Ł. (k. 143v, 753-754). Natomiast logicznie wytłumaczył użyty w czasie jednego z przesłuchań zwrot „na zamówienie”, mając na myśli D. Ś. jako odbiorcę samochodu. D. Ś. konsekwentnie przedstawił ofertę ze strony J. B. jako samochodu pochodzącego z tzw. zgłoszenia. Zaprzeczył wiedzy co do kradzieży samochodu oraz informowania J. B. odnośnie ofert sprzedaży samochodu. Ponadto przyznał, że J. B. oferował do sprzedaży samochód A. (...) z silnikiem benzynowym, zaś jego interesował z silnikiem diesla. W związku z tym J. B. miał porozmawiać z inną osobą, uważał, że chodziło o właściciela pojazdu. Natomiast

sprawa garażu miała dotyczyć samochodu z silnikiem benzynowym. Uwzględniono wyjaśnienia D. Ś., uzupełnione w postępowaniu sądowym, które ostatecznie potwierdził J. B.. Wyjaśnienia oskarżonych J. B. i Ł. M. korelowały ze sobą, wystąpiły między nimi nieznaczące różnice. Ł. M. zaprzeczył przekazaniu 100 zł S. Z. (2) za przyprowadzenie S. w określone miejsce, jak twierdził J. B.. Powyższe rozbieżności rozstrzygnął S. Z. (3), który wskazał na J. B., jako osobę, od której otrzymał 100 zł i miał dostać następne w ostatnim przypadku. J. B. i Ł. M. zaprzeczyli we wtajemniczenie S. Z. (2) w dokonywanych przez nich przestępstwach. Według Ł. M., S. Z. (3) pojawił się przy drugim i trzecim czynnie, jednak nie brał udziału w zaborze samochodów. Ł. M. podkreślił, że nie znał wcześniej S. Z. (2), który był kolegą J. B., a jego udział miał polegać na prowadzeniu skradzionych samochodów. Potwierdził to S. Z. (3), zaś J. B. dopiero w postępowaniu sądowym przyznał, że przy pierwszym zdarzeniu go nie było. Wyjaśnienia Ł. M. i J. B. w zasadzie korespondowały z zeznaniami pokrzywdzonych, w niewielkim zakresie wystąpiły pomiędzy nimi różnice. Sąd uwzględnił w całości zeznania pokrzywdzonych W. L., W. K. (1) i M. D., które były szczere, logiczne, konsekwentne, korelowały z pozostałym materiałem dowodowym. Pokrzywdzeni szczegółowo przedstawili okoliczności dokonanych na ich szkodę przestępstw. Zeznania pokrzywdzonych wskazują na dwóch, współdziałających ze sobą sprawców. Nie zmienia tego zauważenie przez W. K. (1) trzech osób w czasie dojeżdżania na miejsce spotkania. Było to w późnych godzinach wieczornych i nie można wykluczyć omyłki w tym zakresie ze strony pokrzywdzonego. Także W. K. (1) mógł zauważyć osobę postronną, gdyż do spotkania doszło w miejscu publicznym, skąd następnie odjechali. J. B., Ł. M. i S. Z. (3) konsekwentnie przeczyli obecności ostatniego z wymienionych oskarżonych w miejscu spotkania z W. K. (1). Z zeznań W. L., W. K. (1) i M. D. wynika podobny sposób działania dwóch sprawców, z których jeden nawiązuje z nimi telefoniczny kontakt w celu nabycia samochodu, umawiając się na spotkanie, przy czym miał być jeszcze z jedną osobą. Do spotkań dochodzi w późnych godzinach wieczornych, do samochodów wsiada dwóch mężczyzn, jeden obok kierowcy, drugi za nim. Według W. L. i W. K. (1) sprawca siedzący za nimi groził im pistoletem, przystawiając go do karku i głowy. Następnie zostali wyprowadzeni z samochodów w lesie i przywiązani do drzewa przy pomocy plastikowych opasek. Obydwaj pokrzywdzeni wskazują na osobę posługującą się bronią jako bardziej agresywną, grożącą pozbawieniem życia. W. L. zeznał, że po wyprowadzeniu z samochodu, zabrakło sprawcom opasek i jeden z nich wrócił się po nie. Na rozprawie świadek wskazał, że sprawcą, który udał się po opaski był Ł. M., zaś J. B. dodatkowo mu groził, otrzymaniem na niego zlecenia. W. L. i W. K. (1) potwierdzili zabór przez sprawców ich telefonów komórkowych i obietnicę zawiadomienia osób najbliższych. Nie potwierdzili spełnienia powyższej obietnicy przez sprawców. Natomiast M. D. zaprezentował zachowanie sprawcy, z którym udał się na jazdę próbną. Z jego zeznań wynikało, że był to J. B., który to potwierdził. Natomiast wyjaśnienia oskarżonych wskazują, że osobą bezpośrednio używającą pistoletu wobec pokrzywdzonych i grożącą pozbawieniem życia był J. B.. M. D. opisał zachowanie J. B. w czasie jazdy. Oskarżony kierował samochodem i w miejscowości U. wyjął pistolet, którym mu groził. Następnie po podjętej ucieczce przez pokrzywdzonego i pościgu ze strony oskarżonego, doszło między nimi do szarpaniny, podczas której J. B. zadawał mu uderzenia pistoletem w głowę. Z zeznań M. D. wynika, że oskarżony dodatkowo groził pozbawieniem życia jego żony w związku z podjętą przez niego ucieczką. Ponadto pokrzywdzeni przedstawili mienie zabrane przez sprawców i ich wartość. W. K. (1) konsekwentnie wskazywał na łączną wartość skradzionego samochodu, telefonu i radia (...) z anteną na kwotę 15.000 zł. Natomiast W. L. i M. D. w czasie przesłuchania przed sądem zmodyfikowali wartość skradzionego mienia odpowiednio na łączne kwoty 11.200 zł i 141.000 zł. Sąd przyjął wartości utraconego mienia w kwotach podanych przez pokrzywdzonych, niekwestionowanych przez oskarżonych. Jako miejsca spotkań J. B. i Ł. M. z W. K. (1) przyjęto ulicę (...) w O., zaś z W. L., drogę prowadzącą przez miejscowość W.. Sąd przyjął za zeznaniami pokrzywdzonych W. K. (1) i M. D., że pistoletem grożono im jeszcze w samochodzie, przystawiając do głowy w przypadku W. K. (1) i do karku M. D.. Ł. M. w przypadku W. K. (1) wskazywał wyjście z samochodu na moment posłużenia się pistoletem przez współnika, tak samo stwierdził J. B. odnośnie M. D.. Wbrew twierdzeniom J. B., Sąd przyjął za wersją pokrzywdzonego M. D., że jeszcze w samochodzie J. B. wyjął pistolet i groził mu pozbawieniem życia. Brak podstaw do kwestionowania zeznań pokrzywdzonych, także w tym zakresie. Wyjaśnienia S. Z. (2) częściowo należało uznać za wiarygodne. Sąd uwzględnił je w zakresie w jakim oskarżony potwierdził kierowanie samochodem marki S. (...), a następnie zamiar przejazdu A. (...). Nie przyjęto wersji oskarżonego o braku wiedzy co do pochodzenia tych samochodów i faktycznej jego roli w tym procederze, w świetle wyjaśnień J. B., Ł. M. i zeznań pokrzywdzonych W. K. (1) i M. D.. Zarówno J. B., jak i Ł. M. nie obciążyli wprost S. Z. (2), jednak z przedstawionych przez nich, a także przez w/w pokrzywdzonych okoliczności zdarzeń wynika, że miał świadomość przestępczego pochodzenia samochodów. Z wyjaśnień Ł. M., J. B. i zeznań W. K. (1) wynikało, że

J. B. w dniu 23.08.2013r. kilka razy dzwonił do pokrzywdzonego. Po raz ostatni ok. godziny 21.30 informując, że samochód może obejrzeć „wuj” w O. na ulicy (...) w rejonie (...). S. Z. (2) zostawili w O., nie zabierając na miejsce transakcji. Wrócili po ok. 5-10 minutach dwoma samochodami, zaś do zdarzenia doszło, jak wynika z zeznań W. K. (1), ok. godziny 22.50. Następnie J. B. i Ł. M. jechali samochodem V. (...), zaś S. S. (2) O. do miejsca wskazanego przez pierwszego z wymienionych mężczyzn, czyli miejscowości D.. Takie miejsce wskazał J. B.. Następnie Ł. M. i J. B. zaprowadzili ten samochód w inne miejsce, na ulicę (...) w Ł., zaś S. Z. (3) na nich czekał. Powyższe okoliczności nie mogły świadczyć o przeprowadzonej transakcji kupna tego samochodu przez J. B. lub Ł. M., pomimo znajdowania się w pojeździe kluczy oraz dokumentów, bez umowy sprzedaży. Nie zrozumiałe i nie logiczne byłoby zabranie S. Z. (2) w celu zakupu pojazdu, skoro J. B. i Ł. M. mogli kierować samochodami, przy jednoczesnym pozostawieniu go w innym miejscu, niż faktyczne miejsce transakcji. Dodatkowo ponosili koszt zapłaty 100 zł S. Z. (3). Podkreślenia wymaga fakt, jak przyznał S. Z. (3), że w tym czasie nie posiadał prawa jazdy. Podobnie sytuacja wyglądała w drugim przypadku, kiedy pojechali do P. Ponownie udali się w późnych godzinach wieczornych, zwlekając ze spotkaniem ze sprzedającym. Nie zasługują na wiarę wyjaśnienia oskarżonego, w których przeczy słyszeniu rozmowy telefonicznej J. B. z pokrzywdzonym M. D.. Jak wynika z zeznań M. D. powodem tak późnego przyjazdu miała być odległość skąd udawał się kupujący, czyli ze S.. S. Z. (3) przyznał w czasie przesłuchania na rozprawie sądowej, że po zdarzeniu, kiedy został wylegitymowany przez funkcjonariuszy policji, powiedział, że przyjechał ze S.. Tym samym oskarżony wskazał tę samą miejscowość co w rozmowie z pokrzywdzonym J. B.. Przemawia to za przyjęciem, że S. Z. (3) słyszał powyższą rozmowę telefoniczną J. B. z pokrzywdzonym i nie chciał ujawnić faktycznego powodu znalezienia się w tym miejscu. W innym przypadku niezrozumiałe byłoby wprowadzenie w błąd policjantów przez oskarżonego odnośnie miejsca skąd przyjechał do P., nie miał powodów tak postąpić. Faktycznie S. Z. (3) przyjechał do P. z innej miejscowości i nie logiczne byłoby wprowadzenie w błąd funkcjonariuszy policji, gdyby nie miał świadomości swojej przestępczej roli w tym procederze. Jak sam przyznał, wskazał inną miejscowość skąd przyjechał gdyż przebywał na warunkowym zwolnieniu, co dodatkowo przemawia za jego świadomością odnośnie pochodzenia pojazdu z przestępstwa kradzieży, tym bardziej, że nie ujawnił policjantom okoliczności i osób, z którymi przyjechał do P. Poza tym, tak jak poprzednio, oskarżony został wcześniej wysadzony, nie zabrano go do miejsca nabycia samochodu. Oskarżony miał kierować innym pojazdem, niż przyjechali, chociaż było ich trzech, i pozostali dwaj mogli prowadzić samochody, tym bardziej, że musieliby to zrobić przyjeżdżając do miejsca pozostawienia S. Z. (2).

Sąd przyjął zeznania pozostałych świadków A. S., P. K. (1), Z. W. (2), A. Z., Z. L. (2), P. K. (2), P. G. (2), S. W., P. T., M. W. (2), a także E. R., P. Ł., A. Ł., M. B., A. B., M. K. (1), H. F., I. S. i M. S. (2). P. K. (2) i M. K. (1) potwierdzili wystawienie przez ojca W. K. (1) oferty sprzedaży samochodu marki S. (...) oraz usłyszaną od niego wersję dokonanego na nim napadu rabunkowego i zaboru samochodu. Z. L. (1) zeznał na temat udzielonej pomocy W. K. (1). Najpierw usłyszał wołanie o pomoc, a później w lesie znalazł pokrzywdzonego przywiązanego do drzewa, brzozy opaskami plastikowymi. Świadek uwolnił pokrzywdzonego i zawiadomił policję. P. G. (2) potwierdził sprzedaż w dniu 24.04.2012r. całkowicie rozbitego samochodu marki V. (...) J. B., czyli przed dokonaniem pierwszego przestępstwa przez tego oskarżonego. A. S. i P. K. (1) zeznali na temat nabycia od J. B. samochodu G. i jego sprzedaży Z. W. (2). Zaprzeczyli aby zorientowali się co do przebitego numeru identyfikacyjnego samochodu, przy czym umowa sprzedaży została wystawiona na nazwisko P. G. (2). Wystąpiła różnica pomiędzy zeznaniami tych świadków a wyjaśnieniami J. B.. Według oskarżonego zorientowali się odnośnie przeбитych numerów, świadkowie temu zaprzeczyli. Biorąc pod uwagę granice aktu oskarżenia, sąd przyjął, że samochód marki G. (...) z przebitymi numerami nabył P. K. (1) za kwotę przez niego wskazaną. J. B. nie był w tej części konsekwentny, początkowo mówił o kwocie 7000 zł, później, przed sadem zmniejszył ją do 6000 zł. Z. W. (2) potwierdził nabycie z autokomisu (...) w Ł. w/w samochodu za kwotę 9.500 zł, nie mając świadomości jego pochodzenia z przestępstwa. Sąd przyjął kwotę podaną przez świadka nabycia samochodu, w tej części zeznania były konsekwentne. P. K. (1) podał wyższą kwotę o tysiąc złotych, która nie znalazła potwierdzenia w wystawionych fakturach. A. Z. potwierdził wystawienie na sprzedaż przez internet samochodu marki S. (...) i zainteresowania przez nabywcę, a także o rezygnacji ze spotkania z nim z uwagi na późną porę i miejsce, rejon U.. Odpowiada to wersji J. B. i Ł. M., a także S. Z. (2). S. W. zeznał na temat kupienia od J. B. silnika i skrzyni biegów z rozbitego samochodu G.. M. W. (2) potwierdził, że M. D. posiadał jego kartę bankomatową i poinformował go o jej zaborze wraz z samochodem A. (...). P. T. potwierdził wersję J. B. odnośnie skontaktowania się i propozycji sprzedaży samochodu marki A.. Świadek nie był zainteresowany nabyciem takiego pojazdu i przekazał to D. Ś.. Z zeznań P.

T. wynika, że J. B. miał mówić samochodach poleasingowych. J. B. miał zapewniać, że nie chodziło o skradzione samochody. P. Ł. i A. Ł. zeznały na temat znajomości J. B., natomiast E. R. odnośnie S. Z. (2). Zeznania tych świadków nie wniosły do sprawy istotnych okoliczności. A. Ł. potwierdziła korzystanie przez J. B. najpierw z samochodu marki G. (...), a później S. (...). P. Ł. potwierdziła korzystanie przez niego z drugiego z w/w pojazdów, a także z jej laptopa marki A.. H. F. zeznała odnośnie wynajęcia mieszkania J. B.. A. B. zeznał na temat znajomości z pracy z Ł. M.. Przyznał, że Ł. M. oferował mu do nabycia samochód marki G. (...) oraz użytkował pojazd służbowy P. (...). Zeznania M. B. dotyczyły dnia zdarzenia, zaboru samochodu marki S. (...). Przejeżdżał wówczas ulicą (...) w O. i widział radiowozy policyjne. Natomiast I. S. i M. S. (2) zeznali odnośnie sprzedaży P. S. (1) samochodu S. (...).

Sąd uwzględnił uzyskane w sprawie opinie kryminalistyczne oraz sądowo- lekarską. Biegły lekarz stwierdził, że pokrzywdzony M. D. doznał stłuczenia i zasinienia nosa z wtórnymi zasinieniami obu oczodołów, wykruszenia krawędzi siecznej zęba dolnego 3-, złamania kości jarzmowej lewej, rany tłuczonej długości 5 cm we włosach nad czołem, drobnej, niekształtnej rany na szczycie głowy, rany tłuczonej potylicy po stronie lewej, rany tłuczonej o typie oderwania całego płatka małżowiny usznej lewej oraz drobne zranienia wyższych części małżowiny, stłuczenia i otarcia skóry bocznej powierzchni kolana prawego oraz stłuczenia pleców, bez widocznych śladów urazów, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni. Biegły uznał, że stwierdzone u pokrzywdzonego obrażenia mogły powstać w sposób przez niego przedstawiony. W postępowaniu sądowym, w uzupełnieniu wydanej opinii, biegły bardziej szczegółowo przedstawił mechanizm powstania obrażeń, w tym od uderzeń zabezpieczonym w sprawie pistoletem. Biegłemu zaprezentowano pistolet, co umożliwiło mu przedstawienie szczegółowo zagrożenia dla życia i zdrowia w przypadku zadawania nim uderzeń przez J. B..

Biegły wyróżnił dwie grupy obrażeń u pokrzywdzonego. Jedną grupą to były 4 rany tłuczone głowy różnego rodzaju i różnych rozmiarach. Oprócz tego były stłuczenia twarzoczaszki z wyszczerbieniem zęba dolnego siekacza i uszkodzeniem kości jarzmowej, tj. kości pod oczodołem oraz uraz nosa, czyli trzy, oprócz tego stłuczenie pleców, które polegało na bolesności, bez zewnętrznych śladów, a także stłuczenie i otarcie okolic stawu kolanowego prawego. Łącznie biegły stwierdził 7 urazów głowy i twarzoczaszki oraz uraz kolana, który mógł powstać w wyniku nagłego opuszczenia samochodu i uderzenia się o podłoże. Po okazaniu zabezpieczonego pistoletu biegły ocenił go jako imitację ostrego pistoletu Walther o wadze około 0,5 kg lub większej.

Ponadto stwierdził, że broń składała się z elementów metalowych, zwłaszcza na podstawie rękojeści i z czarnego, twardego plastiku. Uznał, że stwierdzone na głowie rany mogły powstać od ciosów zadanych tym pistoletem, różnymi jego powierzchniami. Rany można było zadać uderzając z góry lub boczną powierzchnią. Biegły uznał ten przedmiot jako dość ciężki, którym przy silnym uderzeniu, oprócz spowodowania rany na głowie, można było np. doprowadzić do wstrząśnienia mózgu lub ewentualnie do pęknięcia kości skroniowej, która jest dość delikatna. Uderzanie tym przedmiotem, np. w okolicę skroniową, mogłoby spowodować zagrożenie dla czyjś życia, które polegałoby na pęknięciu kości czaszki, wstrząśnieniu mózgu, ewentualnie krwaku przymózgowym. Biegły zaznaczył, że punkt 3 pisemnej opinii dotyczył samych obrażeń, natomiast na rozprawie odniósł się do sposobu działania przy użyciu tego przedmiotu. Porównał zadawanie uderzeń tym przedmiotem do kamienia o wadze 60 dkg, odnośnie skutków, które byłyby takie same. Zaznaczył, że jedynie nasada rękojeści pistoletu była zbliżona do powierzchni czynnej młotka, która jest mniejszą powierzchnią i cios nim zadawany przekazuje energię na mniejszą powierzchnię głowy. Największa energia uderzenia trafiła nad czoło ofiary, gdzie była rana o długości 5 cm. Rany na szczycie głowy i potylicy były mniejsze, czyli powstały od uderzeniaadanego z mniejszą siłą. Natomiast rana małżowiny usznej była dość nietypową z częściowym uszkodzeniem przewodu słuchowego i z oderwaniem płatka małżowiny. W związku z tym musiała powstać w wyniku stycznego uderzenia, gdzie przedmiot, który ją powodował, częściowo przesunął się względem głowy, dlatego nastąpiło oderwanie płatka małżowiny. Ogólnie ocenił siłę urazu na średnią. Przy bardzo silnym uderzeniu rany byłyby większe, byłyby ranami miażdżonymi, wybitnie tłuczonymi. Za mało prawdopodobne uznał biegły powstanie ran stwierdzonych na głowie od uderzenia o twarde podłoże, występują wówczas także głębokie otarcia skóry w innych miejscach głowy. Obrażenia twarzoczaszki mogły powstać od uderzeń pięścią, a także płaską powierzchnią tej broni. Także dotyczyło to urazu kości jarzmowej, przy czym musiało być dość silne. Ponadto potwierdził możliwość powstania obrażeń twarzoczaszki od uderzeń pistoletem, gdy była na nim obudowa, gdyż

jest gładka i wypukła. W takim przypadku uderzenie gładką częścią pistoletu w policzek nie musiałoby spowodować obrażenia skóry, podobnie jak od pięści. W trakcie uzupełniania opinii J. B. przyznał, że w czasie używania pistoletu, posiadał obudowę, nie potrafił powiedzieć, w którym momencie uległa uszkodzeniu, przy zadawaniu ciosów, czy też w momencie wyrzucenia. W sprawie został zabezpieczony pistolet, po wskazaniu miejsca jego porzucenia przez J. B.. Pistolet ten został poddany badaniu przez biegłego z zakresu broni, który stwierdził, że był to niekompletny pistolet pneumatyczny (...) marki W. (...) c.t kal. 4,5 mm (...) nr (...) produkcji niemieckiej firmy (...), wykonany z tworzywa sztucznego z częściami metalowymi z nabojem gazowym, który nie stanowił broni palnej. W postępowaniu sądowym dokonano zważenia tego pistoletu i ustalono jego ciężar na 0,635 kg (k. 474-481, 1362). Przeprowadzone badania mechanoskopijne potwierdziły przerobienie numerów identyfikacyjnych zabezpieczonych samochodów marki V. (...) u Z. W. (2) oraz S. (...). Ujawnione numery pierwotne odpowiadały numerom identyfikacyjnym utraconych pojazdów przez W. L. i W. K. (1). Natomiast nowe numery odpowiadały numerom pojazdów lub ich odpowiednim częściom (S. (...) nabyta od P. S. (1)) kupione przez J. B. (k. 376-380, 383-388, 985,1044). Ekspertyza genetyczna potwierdziła zgodność materiału dowodowego zabezpieczonego z maski oraz pobranego z samochodu marki A. (...) z materiałem porównawczym pochodzącym od J. B. (k. 765-771, 949-961). Natomiast opinia z badań antroposkopijnych przemawiała za przyjęciem, że J. B. w czasie zdarzenia z W. L. korzystał z maski. Pokrzywdzony opisał jednego ze sprawców na podstawie tej maski (k. 287-297). Wynik z badań daktyloskopijnych potwierdził obecność J. B. w samochodzie A. (...), jeden z pobranych z tego pojazdu śladów linii papilarnych był zgodny z odwzorowaniem linii papilarnych wskazującego palca lewej ręki oskarżonego (k. 364-367). Badanie zabezpieczonego u J. B. komputera potwierdziło jego zainteresowanie samochodami i dotyczącym nich portalami internetowymi (k. 491-711). Badanie osmologiczne oraz laptopu A. nie wniosło do sprawy istotnych ustaleń (k. 437-441, 716-728). Ponadto Sąd uwzględnił pozostałe załączone do akt sprawy dokumenty, w tym protokoły oględzin miejsca odnalezienia samochodu A. (...) oraz jego i pozostałych pojazdów, czyli V. (...), S. (...) (k. 7-8, 23-25, 76-77, 78-79). Uwzględniono między innymi także protokół oględzin miejsca ujawnienia broni, zabezpieczonych opasek plastikowych, a także kopie umów kupna - sprzedaży samochodów G. przez J. B., P. K. (1), czyli autokomis (...), Z. W. (2), samochodu S. (...) na nazwisko S. Z. (3) (k. 98-104, 132, 320-321, 868, 868a, 985, (...)). Protokoły oględzin miejsc przywiązania do drzewa pokrzywdzonych W. L. i W. K. (1) (k. 257-258, 322-323, 317-318 Uwzględniono protokół przeszukania, podczas którego ujawniono i zabezpieczono między innymi plastikowe opaski i maskę, w miejscu przebywania J. B. (k. 85-94). Powyższe dokumenty potwierdziły wyjaśnienia oskarżonych J. B. i Ł. M., w których szczegółowo opisali przygotowania, jak i okoliczności dokonanych czynów. Podczas wizji lokalnej z dnia 17.01.2013r. J. B. wskazał miejsce zamieszkania S. W. (k. 1006-1008). Powyższe dowody potwierdziły sprawstwo J. B. i Ł. M..

Działanie oskarżonych J. B. i Ł. M. w dwóch pierwszych przypadkach polegało na groźeniu pokrzywdzonym przy pomocy pistoletu pneumatycznego pozbawieniem życia przez przystawieniem go do karku i głowy ofiar, a następnie po wyprowadzeniu z pojazdu przywiązaniu ich do drzewa i w ten sposób doprowadzając ich do stanu bezbronności, zabrali samochody, telefony komórkowe i pozostałe rzeczy znajdujące się w pojazdach. Taki sam sposób działania oskarżeni zamierzali zastosować w przypadku M. D.. Jednak z uwagi na postawę pokrzywdzonego, pojechał z nim jedynie J. B., który początkowo realizował ustalony z Ł. M. scenariusz zdarzenia. W czasie jazdy, w miejscowości U. wyjął pistolet, którym zagroził ofierze, przystawiając do karku. Z uwagi na postawę pokrzywdzonego nie udało się oskarżonemu doprowadzić powyższego planu do końca. Podjął pościg za ofiarą, którego bił przy pomocy pistoletu. Ostatecznie pokrzywdzonemu udało się wyrwać i uciec. J. B. dokonał zaboru samochodu wraz ze znajdującymi się w nim rzeczami, w tym z portfelem z pieniędzmi w kwocie 1000 zł oraz dokumentami, dowodem osobistym, prawem jazdy, dowodem rejestracyjnym wystawionych na M. D. oraz kartą bankomatową banku (...) należącą do M. W. (1). Następnie porzucił samochód wraz ze znajdującymi się rzeczami. Oskarżony zaprzeczył zabraniu portfela z pieniędzmi i dokumentami. Jednak po odnalezieniu samochodu, tych rzeczy nie było. Zabierając samochód wraz ze znajdującymi się w nim rzeczami, oskarżony zachował się jak jego właściciel, wchodząc w jego posiadanie, a następnie porzucając. Tym samym doszło już do zagarnięcia mienia, nie zaś do usiłowania. Oskarżeni J. B. i Ł. M. dopuścili się trzech przestępstw rozboi.

Z przestępstwem rozboju mamy do czynienia wówczas gdy sprawca podejmuje wskazane w przepisie art. 280§1 kk sposoby działania przed, a najpóźniej w czasie zaboru rzeczy (por. wyrok SN z 13.05.2008r. IVKK 489/07 Biul.PK

2008/10/8). Przewidziana w tym przepisie groźba przybiera postać groźby natychmiastowego użycia przemocy wobec osoby. Groźba ta może zostać jednoznacznie wypowiedziana, ale także wynikać przez zachowania konkludentne, które wywołą w ofierze stan zagrożenia ze strony sprawcy i poczucie zagrożenia.

Groźba musi charakteryzować się trzema cechami, a mianowicie:

- mieć cechy groźby karalnej z art. 190§1 kk,
- groźba musi zapowiadać przemoc skierowaną wyłącznie przeciw osobie,
- groźba musi budzić obawę natychmiastowego spełnienia (Kodeks Karny. Część Szczególna. Komentarz do art. 222-316, Tom II. Red. prof. dr. hab. Andrzej Wąsek, prof. dr. hab. Robert Zabłocki. Rok wydania 2010, wydawnictwo C.H. Beck, wyrok SA w Krakowie z 15.11.2000r. II AKa 303/02, KZS 2003 z.1, poz.20). Powyższe przesłanki zostały spełnione w przedmiotowej sprawie. Oskarżeni przystawiali ofiarom broń polecając wykonywanie ich poleceń. Ponadto J. B. dodatkowo groził W. K. (1) i W. L. pozbawieniem życia mówiąc o otrzymanym na nich zleceniu. Natomiast w stosunku do M. D. oskarżony J. B. groził pozbawieniem życia jego żonie. W dwóch pierwszych przypadkach oskarżeni dodatkowo doprowadzili pokrzywdzonych do stanu bezbronności polegającym na pozbawieniu ich fizycznej możliwości stawiania oporu wskutek przywiązania do drzewa (wyr. SA w Lublinie z 25.2.2008 r., II AKa 18/09, KZS 2009, Nr 5, poz. 61). Tym samym w stosunku do pokrzywdzonych W. K. (1) i W. L. oskarżeni swoim zachowaniem wypełnili dyspozycję art. 280§1 kk. Użyty przez nich przedmiot nie był bronią palną w rozumieniu art. 280§2 kk. Tak samo należało zakwalifikować trzeci czyn wobec oskarżonego Ł. M., gdyż stosując przemoc w stosunku do ofiary J. B. przekroczył ramy zawartego między nimi przestępczego porozumienia. Zgodnie z tym porozumieniem, także w tym przypadku działanie oskarżonych miało polegać na groźbie użycia broni oraz przywiązaniu pokrzywdzonego do drzewa. Wskutek postawy pokrzywdzonego, tylko J. B. pojechał z nim samochodem, a następnie zastosował przemoc w postaci zadawania ciosów pokrzywdzonemu, w tym za pomocą pistoletu. Oskarżony nie chciał dopuścić do ucieczki ofiary i realizując przestępcze działanie podjął pościg a następnie pobił ofiarę. Dopiero po ponownej, tym razem skutecznej ucieczce pokrzywdzonego, dokonał zaboru pojazdu ze znajdującymi się w nim rzeczami. Przy stosowaniu przemocy oskarżony posłużył się pistoletem pneumatycznym marki W., zadając nim uderzenia w głowę. Przedmiot, którym oskarżony zadawał ciosy należy zaliczyć do innych podobnie niebezpiecznych przedmiotów wymienionych w art. 280§2 kk, gdyż z uwagi na właściwości stał się narzędziem niebezpiecznym mogącym spowodować znaczne uszkodzenie ciała, a nawet śmierć (por. wyrok SN z 20.10.1988r. I KR 299/88, OSNPG z 1989r. nr 12, poz. 124, Kodeks Karny. Część Szczególna. Komentarz do art. 222-316, Tom II. Red. prof. dr. hab. Andrzej Wąsek, prof. dr. hab. Robert Zabłocki. Rok wydania 2010, wydawnictwo C.H. Beck). Pistolet miał masywną budowę, wykonany został z tworzywa sztucznego z elementami metalowymi o dość znacznym ciężarze, ponad 0,6 kg. Na jego masywną budowę zwrócił uwagę biegły chirurg, podkreślając wyjątkowe niebezpieczeństwo dla życia człowieka przy zadawaniu nim uderzeń w głowę. Porównał ten przedmiot do kamienia o takim samym ciężarze, a nawet młotka przy uderzeniu nasadą pistoletu. Sposób użycia pistoletu przez zadawanie ciosów w głowę należało uznać jako bezpośrednio zagrażający życiu, na co zwrócił uwagę biegły. Podkreślenia wymaga fakt, iż bicie pokrzywdzonego zakończyło się na skutek jego ucieczki. Tym samym J. B. wypełnił swoim zachowaniem dyspozycję art. 280§2 kk, art. 157§1 kk, art. 275§1 kk i art. 278§5 kk. Wystąpił zbieg przepisów ustawy przewidziany w art. 11§2 kk. Oskarżeni J. B. i Ł. M. przypisanych im czynów dopuścili się w ramach współsprawstwa. Sprawcą jest osoba, która bezpośrednio wypełnia znamiona czasownikowe przestępstwa, jak i w ramach podziału ról wykonuje inne czynności. Istotą współsprawstwa jest odpowiedzialność współsprawcy za zrealizowanie całości przestępstwa wspólnie i w porozumieniu, a więc odpowiedzialność także za te elementy czynu, których sam nie zrealizował. Dla odpowiedzialności każdego decydujący jest zakres porozumienia, które obejmując całość akcji przestępczej, spaja w jedno zachowania poszczególnych współdziałających. Przestępcze porozumienie współsprawców może być zawarte zarówno przed przystąpieniem do realizacji wspólnego wykonania przestępstwa, jak i w trakcie wykonywania go, a najpóźniej w momencie realizacji działań sprawczych. (postanowienie SN z dnia 21 marca 2006 r. w sprawie II KK 317/05, OSNwSK 2006/1/606, wyrok AP Kraków z 2008-04-15 II AKa 210/07 Krakowskie Zeszyty Sądowe 2008/38/38). W innym orzeczeniu Sąd Najwyższy zauważył, że przy współsprawstwie wymagane są ustalenia konkretnych zachowań realizujących znamiona współsprawstwa. Sprawca musiał podjąć takie zachowanie, które na

gruncie porozumienia stanowiło konieczny lub bardzo istotny warunek realizacji przez innego współsprawcę znamion czynności czasownikowej ujętej w danym typie czynu zabronionego- wyrok Sądu Najwyższego z 8.12.2011r., II K 162/11, opublikowany w Biuletynie SN rok 2012, nr 3. Przy współsprawstwie nie jest konieczne po stronie sprawcy wypełnienie wszystkich, a nawet części znamion czynu, jeżeli tylko działania innych sprawców akceptował i w nich uczestniczył. Realizacja czynu musi wynikać z ram przestępczego porozumienia i objęcia świadomości realizację całości określonego przestępstwa (post. SN z 17.09.2008r. III K 274/08, LEX 477856, wyrok SA w Katowicach z 19.06.2008r. II AKa 147/08, KZS 2009/3/39).

Przenosząc powyższe uwagi na grunt przedmiotowej sprawy, należy uznać, że oskarżeni współdziałali ze sobą. Realizowali wcześniej zawarte porozumienie w ramach podziału ról. W pierwszych dwóch przypadkach bezpośrednio realizowali czasownikowe znamiona czynu z art. 280§1 kk. Natomiast w trzecim przypadku, z uwagi na postawę pokrzywdzonego, bezpośrednio czynności czasownikowe wykonywał J. B. w ramach zawartego porozumienia. Nastąpiła modyfikacja planu, gdyż z ofiarą mógł pojechać tylko jeden z oskarżonych. Jednakże Ł. M. przyjechał na miejsce spotkania, czekał na współnika i razem mieli odjechać skradzionym samochodem po pozostawioną S., a następnie po S. Z. (2). Ł. M. wiedział o zamiarze sprzedaży pojazdu i podzieleniu między nimi pieniędzmi. Oskarżeni działali z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez zabór mienia należącego do pokrzywdzonych.

Sąd nie przyjął współdziałania z J. B. i Ł. M. oskarżonego S. Z. (2). Przede wszystkim nie brał udziału w porozumieniu mającym na celu dokonanie napadów rabunkowych. Jego udział sprowadzał się do wykonania określonej czynności, czyli przejazdu skradzionym samochodem do wskazanego przez J. B. i Ł. M. miejsca. Pomimo braku bezpośredniej informacji od w/w oskarżonych o przestępczym pochodzeniu samochodów S. Z. (3), jak wcześniej zaznaczono, miał tego świadomość. Działanie oskarżonego polegało na odbiorze pojazdu od J. B. i Ł. M. i przejazdu nim we wskazane przez nich miejsce. Z tego tytułu oskarżony otrzymywał pieniądze w kwocie 100 zł. W przypadku samochodu S. doszło do realizacji powyższej czynności przez S. Z. (2). W tym przypadku oskarżony pomógł w/w oskarżonym w ukryciu tego samochodu, wypełniając dyspozycję art. 291§1 kk. Natomiast w drugim przypadku nie dokonał zaplanowanej czynności z powodu porzucenia samochodu przez J. B. z uwagi na ucieczkę pokrzywdzonego. W tym przypadku mamy do czynienia z udzieleniem pomocy oskarżonym J. B. i Ł. M. ze strony S. Z. (2). Pomocnictwo polega na ułatwieniu popełnienia przestępstwa przez inną osobę, w zamiarze aby dokonała czynu zabronionego. Pomocnictwo może być dokonane na każdym etapie realizacji czynu zabronionego, nie zaś po jego dokonaniu. W tym drugim przypadku mamy do czynienia z przestępstwem paserstwa lub poplecznictwa. Z taką sytuacją mieliśmy do czynienia w przypadku zaboru samochodu S.. Natomiast w drugim przypadku S. Z. (3) obiecał oskarżonym J. B. i Ł. M. przejazd skradzionym przez nich samochodem. Złożona wcześniej obietnica udzielenia pomocy po popełnieniu czynu stanowi pomocnictwo w rozumieniu art. 18§3 kk (Komentarz Kodeksu Karny, art. 18 kk, Marek Kulik, LEX). Okoliczności zdarzenia pozwalają na przyjęcie, że S. Z. (3) zgodził się pomóc w/w oskarżonym w ukryciu pojazdu godząc się z tym, że co najmniej będzie pochodzić z kradzieży. Należy podkreślić, że pomocnik może dopuścić się czynu w tej formie zjawiskowej w obydwu zamiarach, bezpośrednim, jak i ewentualnym. Ten drugi zamiar może wystąpić także przy pomocnictwie do czynu skierowanego przez bezpośredniego sprawcę przeciwko mieniu, jego zamiar nie jest powiązany ze świadomością i wolą, czyli stroną podmiotową występującą u bezpośredniego sprawcy (por. wyroki SN 2012-09-25 IV KK 68/12, SA w Katowicach 2012-06-29 II AKa 207/12). S. Z. (3) w drugim przypadku co najmniej godził się na pochodzenie samochodu z przestępstwa kradzieży i chciał udzielić pomocy poprzez jego ukrycie oskarżonym J. B. i Ł. M.. Brak dostatecznych dowodów na przyjęcie świadomości po stronie S. Z. (2) o zamiarze dokonania rozboju przez J. B. i Ł. M.. Brak dowodów pozwalających na przyjęcie, że S. Z. (3) widział w czasie jazdy do P. broń u J. B.. Fakt posiadania pistoletu przez J. B., nie stanowi wystarczającej przesłanki, że wiedział o tym S. Z. (3). Z powyższych względów sąd przyjął, że oskarżony S. Z. (3) wypełnił dyspozycję art. 18§3 kk w zw. z art. 278§1 kk, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej zarówno przez siebie, otrzymanie kwoty 100 zł, oraz dla oskarżonych J. B. i Ł. M. przez umożliwienie im ukrycia zagarniętego samochodu. Powyższych czynów S. Z. (3) dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64§1 kpk, gdyż popełnił je w ciągu 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności w rozmiarze ponad 6 miesięcy orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Pabianicach w sprawie II K 462/04 za umyślne przestępstwo podobne, przeciwko mieniu, art. 280§1 kk.

Zachowanie P. S. (1) polegało na wycięciu, czyli usunięciu znaków identyfikacyjnych samochodu marki S. i przekazania ich J. B.. Tym samym oskarżony dopuścił się czynu z art. 306 kk.

Natomiast zachowanie D. Ś. polegało na złożeniu obietnicy zakupu samochodu marki A. (...) od J. B., ze świadomością jego pochodzenia z tzw. zgłoszenia, czyli fikcyjnego zawiadomienia przez właściciela o kradzieży i wyłudzenia odszkodowania. Oskarżony przyznał się do świadomości tej okoliczności, uzyskanej od J. B., w wyniku czego miał zapłacić niewielką część faktycznej wartości pojazdu, kwotę 8000 zł oraz przeznaczyć ten samochód na części. Z wyjaśnień D. Ś. i J. B. wynikało, że gotowy do sprzedaży był samochód tej samej marki ale z silnikiem benzynowym. Ponieważ D. Ś. chciał nabyć samochód z silnikiem diesla, J. B. obiecał mu go dostarczyć później, po skontaktowaniu się z inną osobą. D. Ś. przyznał, że uważał, iż chodziło o sprzedawcę. Jak z tego wynika, w momencie prowadzenia rozmów J. B. nie posiadał jeszcze do sprzedania samochodu z silnikiem, na który reflektował D. Ś., który miał tego świadomość. Podżeganie polega na nakłanianiu innej osoby to popełnienia przestępstwa, w celu aby tego dokonała. Podżeganie może polegać nie tylko na wzbudzeniu u innej osoby zamiaru popełnienia przestępstwa, ale także zmierzać do utwierdzenia innej osoby w zamiarze dokonania przestępstwa, wcześniej przez tę osobę powziętym. Podżeganie może przybrać różne formy oddziaływania na psychikę bezpośredniego sprawcy, np. prośby, rady, zlecenia, propozycji, sugestii, składania obietnicy korzyści (wyr. SN z 16.11.2007 r., V KK 31/07, Legalis; wyr. SA w Krakowie z 22.10.2009 r., II AKa 164/09, KZS 2009, Nr 12, poz. 56, Komentarz Kodeks Karny, art. 18 kk, Marek Kulik, LEX). Z taką sytuacją mieliśmy do czynienia w niniejszej sprawie. D. Ś. utwierdził J. B. w przekonaniu o zgłoszeniu fikcyjnej kradzieży samochodu przez właściciela i wyłudzenia odszkodowania przez złożenie obietnicy korzyści w postaci nabycia tego pojazdu. Tym samym D. Ś. wypełnił dyspozycję art. 18§2 kk w zw. z art. 286§1 kk. Podżegacz, jak i pomocnik odpowiadają w granicach swojej umyślności, swojego zamiaru, niezależnie od faktycznego czynu popełnionego przez sprawcę. D. Ś. miał świadomość o pochodzeniu samochodu z tzw. zgłoszenia, nie zaś z kradzieży, czy też rozboju. Przypisanego czynu dopuścił się w warunkach recydywy określonej w art. 64§1 kk, gdyż czyn ten popełnił w ciągu 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności w rozmiarze ponad 6 miesięcy, orzeczonej w sprawie Sądu Okręgowego w Łodzi sygn. akt IV K 215/08 za umyślne przestępstwo podobne, przeciwko mieniu, z art. 291§1 kk.

Wymierzając oskarżonym kary Sąd kierował się dyrektywami jej wymiaru określonymi w art. 53 § 1 i § 2 kk oraz art. 54 § 1 kk bacząc przy tym by dolegliwość wynikająca z orzeczonej kary nie przekroczyła stopnia winy oraz stopnia społecznej szkodliwości czynu. Brak podstaw do zastosowania art. 60§3 kk. Niezbędną przesłanką do zastosowania tego przepisu jest współdziałanie co najmniej trzech sprawców, przy czym dotyczy to także podżegaczy i pomocników to danego przestępstwa, gdyż chodzi o współdziałających w popełnieniu konkretnego czynu. W wyroku z dnia 16.06.2005r. sygn. akt II AKa 107/05 Sąd Apelacyjny w Katowicach zauważył, że wskazanie paserów nie jest w rozumieniu przepisu art. 60§3 kk ujawnieniem osób współdziałających, jako że współdziałający to współsprawca, podżegacz czy też pomocnik, (niezależnie od postaci zjawiskowej zachowania), ale popełniający czyn wspólnie ze sprawcą, który następnie decyduje się ujawnić istotne okoliczności przestępstwa. Paser popełnia natomiast jakościowo inny, odrębny czyn, zaś czyn ten nie jest czynem popełnionym wspólnie ze sprawcą np. kradzieży czy innego sprzecznego z prawem zachowania prowadzącego do uzyskania mienia w drodze przestępstwa (Orzecznictwo Sądu Apelacyjnego w Katowicach rok 2005, Nr 4, poz. 5). Podobne stanowisko zawarł Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 27.10.2009r. w sprawie II KK 45/09 (publikacja Legalis). Wszystkich trzech przestępstw rozboju J. B. i Ł. M. dopuścili się w dwuosobowej konfiguracji. Przy drugim rozboju skorzystali z pomocy S. Z. (2) w zakresie ukrycia pojazdu. Natomiast przy trzecim D. Ś. i S. B. popełnili zjawiskowe formy innych, swoich przestępstw, w ramach własnych umyślności, nie popełniając ich wspólnie z J. B. i Ł. M..

W myśl art. 115 § 2 kk ocenę społecznej szkodliwości czynu kształtuje całokształt okoliczności charakteryzujących stronę przedmiotową i podmiotową.

W szczególności Sąd miał na uwadze rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiar wyrządzonej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, postać zamiaru oraz motywację sprawców. Stopień społecznej szkodliwości czynów, których dopuścili się J. Ł. M. uznać należy za wysoki. Na niekorzyść oskarżonych poczytać należy okoliczności popełnienia przestępstw, zachowanie się po dokonaniu dwóch pierwszych czynów, przerobienie i sprzedaż lub próba zbycia pojazdów. Ponadto uwzględniono udział każdego z oskarżonych w przypisanym im przestępstwie. Zachowanie

J. B. charakteryzowało się znaczną agresywnością wobec ofiar, bezpośrednio posługiwał się bronią, groził W. L. i W. K. (1) dodatkowo otrzymanym na nich zleceniem, zaś wobec M. D. zastosował przemoc w postaci bicia przy użyciu pistoletu, powodując obrażenia ciała. Należy zaznaczyć, że powyższa agresja nie była potrzebna do samego faktu przejęcia samochodu, który pokrzywdzony mu zostawił, uciekając. Jednak oskarżony kontynuował działanie przestępcze, mające na celu schwywanie pokrzywdzonego i uniemożliwienie mu tym samym zawiadomienia policji. W tym przypadku zachowanie oskarżonego cechowało się wyjątkową brutalnością. Sąd uwzględnił opinię środowiskową odnośnie J. B., którą należy ocenić jako przeciętną. Natomiast Ł. M. nie był dotychczas karany. Sąd wziął pod uwagę postawę oskarżonych w toku prowadzonego postępowania karnego, które należy ocenić pozytywnie. Obydwaj przyznali się do wszystkich zarzucanych czynów, J. B. w postępowaniu sądowym wytłumaczył różnice jakie wystąpiły we wcześniej złożonych wyjaśnieniach. Obydwaj oskarżeni wykazali skruchę oraz żal. Ł. M. dodatkowo zaproponował naprawienie krzywdy wyrządzonej pokrzywdzonym, pomimo braku z ich strony stosownych wniosków. Uwzględniono fakt odzyskania samochodów, oskarżeni nie ukrywali co się z nimi stało. Ponadto uwzględniono wartość zagarniętego mienia. Oskarżeni S. Z. (3), D. Ś. i P. S. (1) dopuścili się czynów o mniejszym ładunku społecznej szkodliwości, zwłaszcza ostatni z wymienionych. Uwzględniono postawę P. S. (1), który w pełni przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, ujawnił jego istotne okoliczności. Także postawa D. Ś. była konsekwentna, nie ukrywał okoliczności zdarzenia. Sąd wziął pod uwagę w przypadku D. Ś. i P. S. (1) fakt zgłoszenia się do nich J. B., w pierwszym przypadku za pośrednictwem P. T., którego zachowanie miało decydujące znaczenie przy popełnieniu przez nich czynów. Także uwzględniono okoliczności czynów, których dopuścił się S. Z. (3), w tym bezrefleksyjne wykonywanie propozycji J. B..

Sąd uwzględnił ponadto rodzaj winy, cel jaki przyświecał oskarżonym, z wyjątkiem P. S. (1), osiągnięcia korzyści majątkowej, a także ich sytuacje majątkowe. Oskarżeni Ł. M., D. Ś., P. S. (1) i S. Z. (3) posiadali stałe źródła dochodów, przy czym S. Z. (3) zasiłek w związku z stwierdzoną grupą inwalidzką. Pomimo kłopotów zdrowotnych S. Z. (3) po raz kolejny dopuścił się przestępstw skierowanych przeciwko mieniu.

Mając na względzie wskazane wyżej okoliczności, karą adekwatną do wagi popełnionych czynów, stopnia ich społecznej szkodliwości może być w odniesieniu do oskarżonych J. B., Ł. M. i S. Z. (2) bezwzględna kara pozbawienia wolności. Ilość i charakter popełnionych przez nich czynów, ponowne wejście na drogę przestępstwa przez S. Z. (2), który przypisanych przestępstw dopuścił się w warunkach recydywy z art. 64§1 kk, Sąd uznał, że proces resocjalizacji wobec nich przebiegać może skutecznie jedynie w warunkach zakładu karnego. Jednocześnie Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary wobec J. B. i Ł. M. na podstawie art. 60§2 pkt 1 kk, z uwagi na charakter tych przestępstw i okoliczności ich popełnienia, w tym uprzednie ich zaplanowanie, przygotowanie. Ponadto J. B. dopuścił się 2 czynów, zaś Ł. M. 3 czynów w ciągu przestępstw. Natomiast przy trzecim czynie J. B. spowodował znaczne obrażenia ciała u pokrzywdzonego i w związku z tym dodatkowe cierpienia fizyczne. Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia sąd wymierzył oskarżonym J. B. za czyny z pkt. I i II aktu oskarżenia, przy przyjęciu ciągu przestępstw z art. 91§1 kk, karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny po 15 zł stawka. Czyny te zostały popełnione w krótkich odstępach czasu i wyczerpywały znamiona tego samego przepisu prawa. Za czyn III karę 4 lat pozbawienia wolności oraz 150 stawek dziennych grzywny po 15 zł stawka. Orzeczono karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 150 stawek dziennych grzywny po 15 zł stawka. Ł. M. wymierzono za zarzucane mu trzy przestępstwa zakwalifikowane art. 280§1 kk, przy przyjęciu ciągu przestępstw z art. 91§1 kk, karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny po 15 zł stawka. Przypisanych przestępstw oskarżony dopuścił się w krótkich odstępach czasu i wyczerpywały znamiona tego samego przepisu prawa. S. Z. (2) za dwa przypisane czyny wymierzono odpowiednio kary, za czyn z art. 291§1 kk - 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny po 10 zł stawka, za czyn z art. 18§3 kk w zw. z art. 278§1 kk - 1 roku pozbawienia wolności oraz 80 stawek dziennych grzywny po 10 zł stawka. Orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny po 10 zł stawka. Oskarżonemu D. Ś. wymierzono kary 1 roku pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny po 15 zł stawka. Natomiast P. S. (1) karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Kary jednostkowe wymierzone wobec oskarżonych za poszczególne przestępstwa, w ocenie Sądu oddają rangę przestępstwa i unaocniają zawartość bezprawia, jakie stało się z ich udziałem oraz nie stanowią dolegliwości większej

niż jest to konieczne dla realizacji postulatów formułowanych w kodeksie karnym. Wymierzając J. B. i S. Z. (2) kary łączne Sąd miał na względzie dyspozycję art. 86 § 1 k.k., zgodnie z którą można wymierzyć karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa (zasada absorpcji) do ich sumy (zasada kumulacji), jak również istnieje możliwość wymierzenia kary w wysokości pomiędzy tymi granicznymi wartościami (zasada asperacji).

Zarówno w doktrynie, jak i w orzecznictwie podkreśla się, że niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji, jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy, jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia. Natomiast priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji (tak A. Marek: Komentarz, Kodeks karny, Warszawa 2004 r., s. 293; wyrok SN z 2 grudnia 1975 r., RW 628/75, OSNKW 1976/2/33, wyrok SA w Katowicach z 13 listopada 2003 r., II AKa 339/03, LEX nr 183336).

Orzekając kary łączne wobec w/w oskarżonych zastosowano zasadę asperacji odnośnie kary pozbawienia wolności oraz kumulacji przy karze grzywny. Sąd miał na uwadze przede wszystkim związek podmiotowy i przedmiotowy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami. Przestępstwa te były w zasadzie tożsame rodzajowo, albowiem godziły w to samo dobro prawne, mienie oraz bliski związek czasowy. Zdaniem Sądu orzeczone kary jednostkowe i łączne wobec oskarżonych powinny zrealizować cele zarówno w stosunku do oskarżonych, jak i w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa i stanowią trafną reakcję karną. Wykonanie orzeczonych kar pozbawienia wolności wobec P. S. (1) i D. Ś. warunkowo zawieszono odpowiednio na okresy próby 2 i 4 lat, przy czym drugiego z wymienionych oskarżonych poddano pod dozór kuratora sądowego z uwagi na jego uprzednią karalność i dopuszczenia się przypisanego czynu w warunkach recydywy z art. 64§1 kk. D. Ś., w przeciwieństwie do S. Z. (2), dopuścił się jednego czynu i zdaniem Sądu pomimo wystąpienia art. 64§1 kk, zasługuje na zastosowanie instytucji warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 63§1 kk sąd zaliczył na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności oraz kary łącznej pozbawienia wolności wobec oskarżonych Ł. M.J. B.i S. Z. (2) okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie. Ponadto z urzędu zasądzono od oskarżonego Ł. M. kwotę 3000 zł tytułem zadość uczynienia na rzecz W. K. (1), W. L. i M. D.. Ponadto Sąd zasądził kwotę 3000 zł od J. B. tytułem zadość uczynienia na rzecz M. D.. Powyższą kwotę zasądzono z urzędu, nie uwzględniając w tej części wniosku prokuratora zgłoszonego z naruszeniem terminu wskazanego w art. 49a kpk. Orzeczono przepadek dowodów rzeczowych, służących do popełnienia przestępstwa, z których część została przekazana przez Prokuraturę jako ślady, czyli opasek plastikowych, pistoletu, elementu z tworzywa sztucznego ujawnionego razem z bronią oraz gumowej maski. Zwrócono zbędne dowody rzeczowe osobom, od których zostały zabezpieczone.

Stosownie do §14 ust.2 pkt. 5 i §16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynność adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Indywidualnej Kancelarii Adwokackiej adwokata M. S. kwotę 1033,20 zł, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej S. Z. (2) z urzędu, uwzględniając nakład pracy.

Sąd obciążył oskarżonych opłatami od skazania oraz kosztami postępowania. Kosztami związanymi z uzyskanymi opiniami, z wyjątkiem opinii sądowo-lekarskiej, w sprawie obciążono po połowie J. B. i Ł. M., gdyż były związane z przypisanymi ich czynami. Kosztami dotyczącymi uzyskania opinii sądowo-lekarskiej w całości obciążono J. B.. S. Z. (2) obciążono kosztami związanymi z przyznanym wynagrodzeniem dla jego obrońcy. Ponadto od wszystkich oskarżonych zasądzono koszty odnoszące się do nich, jak opłata za kartę karną, konwój z Aresztu Śledczego. Także po połowie obciążono J. B. i Ł. M. kosztami przyjazdu do sądu świadków, którzy wystąpili ze stosownymi wnioskami.